

OPPL. 7 000 000

den

JULI/AUGUST 1984

ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

Olympisk stavhopper
DAN RIPLEY

**På jakt
etter dyktighet**

Den Enkle Sannhet har ingen abonnements- eller løssalgspri. Bladet utgis gratis. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra medlemmene i Guds Verdensvide Menighet og andre som har valgt å støtte menighetens arbeid. Men bidrag er hjertelig velkommen. De som ønsker å støtte dette verdensomspennende arbeidet på frivillig basis, er velkommen som medarbeidere for å utbre det opprinnelige, sanne evangelium til alle nasjoner. Bidrag kan sendes til Worldwide Church of God's konti i: *Norge*: Bankgiro 7082.05.12624; postgiro 2 29 69 78; *Sverige*: Postgiro 98 07 30-6; *Danmark*: Bankgiro 3258-13620-9. Vennligst send eventuelle bidrag til nærmeste adresse (se adresselisten nedenfor).

GRUNNLEGGER OG SJEFREDAKTØR

HERBERT W. ARMSTRONG

HOVEDREDAKTØR:

HERMAN L. HOEH

ANSVARLIG REDAKTØR:

DEXTER H. FAULKNER

STEDFORTREDENDE SJEFREDAKTØR:

RAYMOND F. MCNAIR

NYHETSREDAKTØR INTERNASJONALT:

GENE H. HÖGBERG

FASTE MEDARBEIDERE:

RONALD D. KELLY, RODERICK C. MEREDITH,
DONALD D. SCHROEDER, JOHN R. SCHROEDER,
MICHAEL A. SNYDER, CLAYTON D. STEEP,
KEITH W. STUMP

REDAKSJON:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

ARTIKKELFORFATTERE:

DIBAR APARTIAN, ROBERT BORAKER,
JOHN HALFORD, SIDNEY M. HEGVOLD,
KENNETH C. HERRMANN, ROD MATTHEWS,
L. LEROY NEFF, RICHARD PAIGE,
PATRICK A. PARNELL, RICHARD J. RICE,
RICHARD H. SEDLIACIK, DAN C. TAYLOR,
JEFF E. ZHORNE

MANUSKRIFT-KORREKTUR:

PETER MOORE

REDAKSJONSASSISTENTER:

CHERYL EBELING, KAREN FERGEN,
WILLIAM FLAMAN, WERNER JEBENS,
JANICE ROEMER, WENDY STYER, RON TOTL,
AGNES YOUNGBLOOD

GRAFIKK:

Grafikkredaktør: RANDALL COLE;
Stab: MATTHEW FAULKNER, L. GREG SMITH
Design-konsulent: GREG S. SMITH

FOTOREDAKSJON:

Ansvarshavende: WARREN WATSON;
Leder for billedproduksjon: HAL FINCH
Stab: G. A. BELLUCHE JR.,
KEVIN BLACKBURN, CHARLES BUSCHMANN,
NATHAN FAULKNER, ALFRED HENNIG,
ELIZABETH RUCKER, KIM STONE
Fotoarkiv: VERONICA TAYLOR

UTGIVELSE:

Sjef for utgivelse: RAY WRIGHT;
Produksjonsansvarlig: ROGER G. LIPPROSS;
Produksjonssjef: RON TAYLOR;
Internasjonale koordinatore:
JEANNETTE ANDERSON, VAL BROWN,
BOB MILLER;
Opplagsansvarlig: BOYD LEESON;
Opplagsassistent: CAROL RIEMEN;
Kioskbladforsendelse: JOHN LABISSONIERE

FORRETNINGSFØRER:

L. LEROY NEFF

INTERNASJONALE UTGAVER:

BRITISK: JOHN ROSS SCHROEDER;
FRANSK: DIBAR APARTIAN;
HOLLANDSK: JOHAN WILMS;
ITALIENSK: CARN CATHERWOOD;
NORSK: ROY ØSTENSEN;
SPANSK: DON WALLS;
TYSK: JOHN B. KARLSON

REGIONALE KONTORER:

AUSTRALIA: ROBERT MORTON;
CANADA: COLIN ADAIR;
ENGLAND: FRANK BROWN;
FILIPPINENE: GUY AMES;
FRANKRIKE: SAM KNELLER;
LATIN-AMERIKA: LEON WALKER;
NEDERLAND: BRAM DE BREE;
NEW ZEALAND: PETER NATHAN;
PUERTO RICO: STAN BASS;
SYD-AFRIKA: ROY MCCARTHY
SVETS: BERNARD ANDRIST;
VEST-TYSKLAND: FRANK SCHNEE

den ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

ÅRG. 1 NR. 5

Opplag: 7 000 000

JULI/AUGUST 1984

ARTIKLER

- 3 De olympiske leker — et speilbilde av menneskeheten
- 7 Hvor er den sanne kirke?
- 10 Skandinavenes opprinnelse
- 12 Hva har hendt med den gode sportsånden?
- 16 Ja, ord kan såre!
- 18 Dagens velferdskrise berører deg!
- 23 Er det sant at "noen er født slik"?

FASTE RUBRIKKER

- 1 Personlig fra Herbert W. Armstrong
- 29 Brev til redaktøren

OMSLAGSBILDET

Konsentrasjon fra både fotograf og atlet kaster lys over det øyeblikk da stavhopperen Dan Ripley tar ut alt han har. Treneren Ripleys jakt etter dyktighet gjorde ham fem ganger til verdensrekordholder. Fotografen, på ryggen i graven, brukte et håndkamera og en liten blitzenhet for å fange den tidlige ettermiddagshimmelen over Mount San Antonio-colleget i Walnut, California.

OMSLAGSFOTO: HAL FINCH — PT

Den Enkle Sannhet (The Plain Truth) blir også utgitt på engelsk, fransk, nederlandsk, italiensk, spansk og tysk av Worldwide Church of God, Pasadena (California, USA) og Borehamwood (England). © 1984 Worldwide Church of God. Alle rettigheter forbeholdt. Printed in England by Ambassador Press, St. Albans. Kan bestilles i:

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2
Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C
Sverige: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Andre utgaver av *The Plain Truth*:
Engelsk: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU. Tlf. 01-207-2811
Fransk: La Pure Vérité, B. P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14, Frankrike

Hollandsk: De Echte Waarheid, Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland. Tlf. 034-0239922
Italiensk: La Pura Verità, Castella Postale 10349, I-00144 Roma EUR, Italia

Spansk: La Pura Verdad, Apartado Postal 1230, Madrid 9, Spania

Tysk: Klar & Wahr, Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Andre Plain Truth-adresser:

USA: 300 W. Green St., Pasadena, California 91123. Tlf. 800-423-4444

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2. Tlf. 1-800-663-2345

Australia og Sydøst-Asia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia. Tlf. 075-35-4233

New Zealand og Stillehavsoyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi

Nigeria: P.M.B. 21006, Ikeja, Lagos State

Syd-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg 2000

Zimbabwe: P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Filippinene: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila

Latin-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F., Mexico

Karibiske hav: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Husk å sende melding om adresseendring så snart som mulig hvis du endrer adresse. Vennligst vedlegg en gammel adresselapp sammen med din nye adresse.

PERSONLIG FRA

Et overblikk fra oven

Verden har for tiden sin oppmerksomhet rettet mot de olympiske leker. La oss prøve å gi et overblikk over de olympiske leker, ned til dagens nasjonalisme, sett fra oven — fra Skaperens gode utsiktspunkt — ut fra hva Gud mener om dette imponerende festopptog, og sport rent generelt.

La oss se på det hele fra “opptaks-stedet” høyt der oppe.

Husk at Guds styre en gang administrerte hele jorden. Adam, det første mennesket, hadde mulighet til selv å godta og å administrere dette guddommelige styre over verden. Men han gjorde opprør og avviste tanken om grenseløs kjærlighet og snudde om til grunntanken om “vinning” istedenfor den utadvendte grunntanken om å “gi”.

Bare få vet at Adam valgte Satans livsfilosofi — egoisme illustrert ved forfengeligheit, begjær og grådighet, sjalusi og misunnelse, konkurranse, opprør og ødeleggelse.

Ikke mange vet at Gud dermed sperret menneskene ute fra Den Hellige Ånd — fra den Guds-sentrerte holdningen som går ut på å gi, tjene, samarbeide, dele — inntil Kristus kom. Denne verden har siden vært basert på “vinning” eller konkurransefilosofien.

Få kjenner til at da Skaperen sperret menneskene ute fra sin Ånd, da sa han egentlig: “Skap deres egne riker, finn deres egne livsmønstre basert på konkurranseprinsippet.”

Nasjonene er konkurransepreget. Sport er konkurransepreget. Samfunnet er konkurransepreget.

Når Gud den Allmechtige ser ned på denne verden, ser han menneskenes verden og samfunnets idrettsutøvere følge det selvopptatte konkurranseprinsippet. La oss kaste et blikk på de olympiske leker med Guds øyne!

Ikke alle sportsgrener må forbys

Konkurranse og ikke samarbeid er holdningen som Satan innprenter i menneskenes sinn. Met det betyr ikke at alle sportsgrener er uriktige og må forbys.

Guds lov er rettferdighetens vei. Synd er overtredelse av loven. Guds lov er gitt oss som brede prinsipper, og utvidet i De ti bud, og i mange andre bud som igjen er utvidelser av De ti buds prinsipper.

Dwight Stones, olympisk bronsevinner, hilser på Herbert Armstrong. Bak: Treneren Harry Sneider, utpekt som olympisk trener for baneløp.

Gud forventer at vi anvender disse lovprinsippene i hver enkeltstående handling vi gjør.

Primærloven er kjærlighet, som fremfor alt

strømmer mot Gud, og deretter: "Du skal elske din neste som deg selv."

Å skade en annen og ha vinning av det, er en form for konkurranse som er gal. Fiendtlig innstilling overfor en annen er synd. Å tjene på at andre taper er galt.

Intern kurvballkamp ved Ambassador College. Lagånd, hurtig oppfatningsevne og en rett holdning blir fremhevet.

Tenk deg at du er en arkitekt som anlegger en golfbane. Den som vinner i golf tar ikke noe fra andre. I golf gjør ikke spilleren noe for å forhindre den andre i å gjøre sitt beste. Arkitekten som tegner og planlegger en golfbane bryter ikke Guds lov når han tegner sandfeller, små innsjøer eller dammer, eller lar noen trær hjelpe spilleren med å forbedre sin dyktighet. Disse hindringene skader ingen, men er en spore til å utvikle sin dyktighet.

To menn eller kvinner — eller flere — i en konkurranse, skader ikke de andre løperne hvis de løper slik reglene foreskriver.

Golf er følgende ikke noen uriktig form for konkurranse — heller ikke veddeløp, hinderløp, lengdeløp, høydehopp, stavsprang eller andre banekonkurranser. Ved Ambassador Colleges universitetsområde i Pasadena, California og i Big Sandy, Texas, har vi ikke tatt med sleggekast, siden det kan utsette andre for skade — men ikke

fordi det er en urettferdig form for konkurranse.

Ta kurvball, for eksempel. Hvis reglene følges, vil forsvaret fungere på samme måte som en gruppe trær eller en dam på golfbanen. Det er urealt spill hvis en forsvarsspiller prøver å forhindre et skudd ved fysisk kontakt eller angrep. Hvis kurvball spilles i henhold til reglene — med en riktig innstilling — er det et forfriskende spill, som *ikke bryter Guds lov*. Alt er avhengig av spillernes holdning.

I konkurranser mellom skoler, eller i proffspill, er innstillingen altfor ofte dårlig. I slike tilfeller, med en fiendtlig innstilling overfor motstanderen — blir Guds lov brutt. Derfor er konkurranser mellom skoler forbudt ved Ambassador College.

Men det blir arrangert interne spill mellom våre egne klasser.

Boksing er definitivt forbudt. Gud skapte ikke den menneskelige hjerne og hode for å bli slått bevisstløs av en motstander.

Alltid når en sportsgren medfører motstandere — med den fiendtlige holdning at man skal skade den andre, eller for å få overtaket på den andre — da kommer en dårlig og ond ånd fra Satan inn, og sporten er ond, ikke god.

Noen ganger er det en svak grense mellom hva som er innenfor og utenfor Guds lov.

Kurvball er en slik sport. Likeledes rugby. Men fordi rugby er en slik voldsom kroppskontakt-betinget sport, er den altfor ofte spilt med en fiendtlig innstilling, og er derfor farlig og full av fysiske skader.

Vanlig fotball medfører ikke de samme onder. Baseball, stikkball og volleyball, som er konkurransebetinget, innebærer ikke nødvendigvis fiendtlighet, skade på andre eller forsøk på å hindre andres anstrengelser. Når disse blir spilt i tråd med Guds ånd, er de akseptable og ikke forbudt. Det samme gjelder tennis. I profesjonell tennis har det de siste årene vært noen få "uskikkelige gutter" som har bragt dårlig sportsånd på banen. Men tradisjonelt spilt er tennis en god og akseptable sport.

Dette er tilstrekkelig for å illustrere anvendelsen av Guds lov i sport. Det som blir spilt med en fiendtlig holdning til motstanderen er av det onde. *Det som mentalt eller fysisk skader motstanderen er ondt.*

Satan lanserer konkurranse basert på fiendtlighet, skader på motstanderen så han skades eller taper.

Guds levevei er å elske vår neste som oss selv.

Konkurranse i forretningslivet, som fratar eller skader konkurrenten, er ond konkurranse. Konkurranse som hjelper motstanderen ved å stimulere til optimal ytelse, som ikke skader, men heller er til motstanderens beste, er sunn konkurranse. Konkurranse kan dermed være ond eller god, alt avhengig av den holdning deltagerne har.

Navnet Satan betyr "motstander". Men Satan er en ond motstander, som ønsker å skade — som har en fiendtlig ånd. *Hvis konkurransen er preget av Guds Ånd med holdninger av ytelse, oppmuntring, samarbeid, stimulering til det gode basert på kjærlighet, er den god, ikke dårlig.* □

DE OLYMPISKE LEKER-

et speilbilde av menneskeheten

av Gene H. Högberg

Når verdens beste idrettsutøvere samles til de 23. olympiske leker, truer politikk og internasjonal konkurranse med å overskygge den farverige begivenheten.

“**H**VERT fjerde år får verden se idrettsutøveres fremragende innsats i sin streben etter olympisk seier.”

Dette skriver Juan Antonio Samaranch, president i den internasjonale olympiske komité, i forordet til boken *The Olympic Games 1984*.

“Sunn konkurranse og kame-ratskap,” fortsetter han, “er idag mer enn noensinne nødvendig for å styrke ønsket om fred og å minske virkningen av politiske konflikter.”

De olympiske idealer danner ofte en motsetning til verdens dystre realiteter. I 1984 blir igjen det olympiske ideal og motto *Citius, Altus, Fortius* — hurtigere, høyere, sterkere — spolert av nasjonalismens krefter. 8. mai ble de amerikanske funksjonærene for olympiaden lamslått da Sovjet kunnngjorde at deres idrettsfolk ikke ville delta i de 23. olympiske leker. Det offisielle TASS-byrå sa at de sovietiske idrettsfolkene ikke kunne beskyttes mot politiske demonstrasjoner man ventet ville finne sted.

“Kapitalistisk” olympiade

Årets sommerleker er lagt til Los Angeles i California, og avholdes på samme sted som sommerlekene i USA i 1932. Opprinnelig var det ventet at omkring 10 000 idretts-

utøvere og 2 000 trenere fra 150 nasjoner ville å delta.

Los Angeles-lekene er populært blitt kalt “kapitalistolympiaden”, delvis som kontrast til 1980-lekene i Moskva, som var de første lekene i den kommunistiske verden, men mest på grunn av de korporative samarbeidspartnerne som har betalt store summer for å bli klassifisert som arrangementets “offisielle sponsorer”.

Funksjonærer i Los Angeles’ olympiske organisasjonskomité (LAOOC) argumenterer med at det er fornuftige økonomiske grunner for å organisere lekene på denne måten. På grunn av de korporative sponsorene, i tillegg til TV-rettighetene, som er solgt for nesten to milliarder norske kroner — regner LAOOC med at arrangementsutgiftene vil blir fullt dekket.

I motsetning til hvordan det gikk etter 1976-lekene i Montreal i Canada, der skyhøye utgifter ble pålagt innbyggerne i form av skatt, ventes det ikke at innbyggerne i Los Angeles og Syd-California blir pålagt høyere skatt.

En annen løsning for å begrense utgiftene til 1984-lekene er LAOOCs prinsipp om å bruke de eksisterende fasiliteter så langt som mulig. Bortsett fra en svømmehall og en velodrom (sykkelbane), er ingen store bygninger oppført. I stedet for en ny “olympisk landsby” vil deltagerne bli innlosjert på eksisterende universitetsinternater.

TV-dekningen blir i seg selv en olympisk oppgave. Det er ikke blitt spart på penger til utviklingen av nye spesialkonstruerte kamerafarkoster. En TV-kritiker sa til *The Wall Street Journal*: “Los Angeles-lekene blir en leviantansk oppmarsj av jernvarer, rullende og flyvende utstyr, som iscenesetter og produserer sendinger av den mest gigantiske begivenhet, nest etter direkte krigshandlinger, i fjernsynets 40-årige historie.”

En ABC-medarbeider tilføyde, uten noen nevneverdig overdrivelse: “Det kommer til å være så mange helikoptere i luften under lekene at Los Angeles vil ligne Vietnam.”

Politiske problemer

Arrangørene av Los Angeles-lekene har funnet det de tror vil bli en innbringende formel for finansiering av olympiske leker. Men ennå har ingen funnet formelen for hvordan man kan overvinne splittende nasjonalistiske krefter og ønsket om seier for enhver pris. De har hengt som en mørk skygge over mange av de senere olympiske leker.

IOK (den internasjonale olympiske komité), lekenes bestemmende forsamling, har hele tiden vært midt i politiske diskusjoner og forstyrrelser, spesielt siden vinter- og sommerlekene i Tyskland i 1936. Da for IOK hodestups inn i Nazi-Führer Adolf Hitlers planer

om å gjøre lekene i Garmisch-Partenkirchen og Berlin til utstillingsmontre for det ariske herredømme.

Berlin-lekene ble en stor propagandaseier for Adolf Hitler. Til tross for den så mye omtalte forlegenhet som den svarte amerikanske idrettsmannen Jesse Owens praktfulle innsats ga "der Führer", dro likevel Tyskland avgårde med de fleste medaljene. Det tredje rikes prestisje steg sterkt både hjemme og ute. Joseph Göbbels, Hitlers minister for folkeopplysning og propaganda, hevdet at 1936-olympiaden var verd 20 divisjoner for Nazi-Tyskland!

Kald krig og problemer etter kolonitiden

De olympiske leker ble utsatt så lenge 2. verdenskrig varte. Sommerlekene tok til igjen i 1948 i London og i 1952 i Helsingfors i Finland.

Helsingfors-lekene ble av mange betraktet som de mest vellykkede siden de moderne lekene ble gjenopptatt i 1896 i Aten, Hellas. De nærmet seg de opprinnelige olympiske idealene. Men spirene til en fremtidig splittelse og uenighet i form av begynnende øst-vest rivalisering ble sådd. Helt uventet deltok Sovjetunionen for første gang, og de fikk lov til å bygge egen separat olympisk landsby til sine idrettsutøvere sammen med de fra Ungarn, Polen, Bulgaria, Romania og Tsjekkoslovakia.

" Dette var som et dolkestøt for den olympiske ånd," skriver Peter Wilson i boken *The Olympic Games, 1984*. " Det er vanskelig å forstå hvordan den internasjonale olympiske komite, som i så mange henseender hadde "avsilt myggen", kunne "sluke denne kamelen." Kanskje ville de hjelpe det bortkomne fåret som nå var kommet hjem igjen."

Ved at den kommunistiske øst-blokken kom med, ble det mere enn noengang til at man la vekt på antall medaljer som ble vunnet, ikke av individer, men av nasjonale lag.

På et tidspunkt i Helsingfors så det ut til at Sovjetunionen ville vinne den uoffisielle poengscoringen. Russerne var så sikre på seier, at de fikk laget en stor poengtavle som viste hvordan de forskjellige

konkurrerende landene var plassert i forhold til hverandre. Mot slutten kom imidlertid USA for fullt og vant hele fem gullmedaljer i boksing. Da de russiske funksjonærene så at de kom til å bli forbigått, begynte de å ta ned poengtavlen. Men en amerikansk journalist hadde allerede sett nedrivningsprosessen og satte følgende som overskrift i en artikkel: "Russerne tatt med poengene nede."

Russerne var bestemt på ikke å bli satt i bakgrunnen igjen, og sendte fenomenale lag til de senere olympiader.

Melbourne — nye problemer

Sommerlekene i 1956 i Melbourne, Australia, foregikk under dekket av krisen i Ungarn og sommerkrigen i Midtøsten.

Holland, senere fulgt av Spania, trakk seg ut i protest over situasjonen i Ungarn. Og etter å ha forlangt at nasjoner (underforstått: Israel, Storbritannia og Frankrike) "skylde i ussel aggresjon mot Egypt" skulle utvises fra lekene, trakk Egypt seg ut og Libanon fulgte etter.

Den kinesiske folkerepublikken trakk seg også ut fordi Republikken Kina (Taiwan) fikk delta. Rivaliseringen innen Kina fortsatte i senere tevlinger og kulminerte i Montreal i 1976.

Imens fastholdt presidenten i IOK, Avery Brundage: "Vi er absolutt imot et land som benytter de olympiske leker til politiske formål, rett eller galt. Olympiaden er konkurranser mellom individer og ikke nasjoner."

Realiteten var imidlertid anderledes. Banen for videre politiske sammenbrudd ble nå lagt.

Press, så katastrofe

Kolonimaktens oppbrudd i slutten av 1950-årene, og dannelsen av nye nasjoner i Afrika og andre steder, hadde også innvirkning på hvordan de olympiske leker ble avholdt.

Spesielt kom Syd-Afrika, som i 1960 bare stilte hvite lag, under press. Syd-Afrika ble ikke invitert til å stille noe lag i 1964.

En trussel fra 40 land om å trekke seg fra lekene i Mexico City i 1968, fikk IOK igjen til å trekke tilbake invitasjonen til Syd-

Afrika. Til sist ga IOK etter for påtrykk og ekskluderte Syd-Afrika i 1970.

Internasjonale diskusjoner fortsatte å tyngde de olympiske leker, og truet avviklingen av lekene i 1972.

På tross av at Rhodesia (nå Zimbabwe), som var styrt av hvite, etterkom alle anmodninger fra IOK — at de skulle konkurrere under britisk flagg og britenes nasjonalsang istedenfor eget — oppstod det likevel en enorm strid om deltagelsen umiddelbart før lekene. To uker før lekene skulle begynne, bedyret 20 land at de ville trekke seg hvis det rhodesiske laget fikk delta.

Den 5. september 1972, på den 11. dag av München-lekene, inntraff så den mest grusomme hendelse i de olympiske lekers historie. Åtte arabiske kommandosoldater fra organisasjonen Svart September gikk inn i den olympiske landsby i München og okkuperte det israelske lagets internat. Etter 20 timers dramatisk, som endte med skuddveksling med politiet, døde 11 israelske idrettsutøvere og 5 kommandosoldater.

1976 — mer uro

1976-lekene i Montreal ble også skjemet av politisk uenighet. Den første var det uoppgjorte spørsmålet om *hvilket* Kina som var det *offisielle* Kina.

Den kinesiske folkerepublikk, som gikk ut av IOK i 1958 på grunn av Taiwans deltagelse, la press på den kanadiske regjering om å utelukke idrettsutøvere fra Taiwan fra konkurransen.

Canada, som hadde en gunstig handelsavtale med Beijing, ga etter for presset, og informerte Taiwan om at deres idrettsfolk ikke kunne konkurrere under navnet "Republikken Kina". Videre fikk taiwanerne ikke lov til å heise sitt eget flagg eller å spille sin nasjonalsang under lekene.

Det oppstod en oppildnet strid. USA truet med å trekke sitt lag ut i protest. Et kompromissforslag ble lagt frem: Taiwan kunne bruke sitt flagg og nasjonalsang, men ikke bruke navnet Kina. Selvom taiwanske idrettsutøvere allerede var i Montreal, avviste regjeringen deres betingelsene og kalte dem hjem.

Ikke før var problemet med Taiwan løst, så kunngjorde 20 afrikanske nasjoner pluss Guyana og Irak at de ville boikotte Montreal-lekene hvis New Zealand deltok. Hvorfor? Fordi et rugbylag fra New Zealand hadde gjort en rundreise i Syd-Afrika i 1976.

Olympiadens funksjonærer var forbløffet. Rugby hadde ikke vært olympisk sportsgren siden 1924 og følgelig hadde ikke IOK noen myndighet i denne sammenheng. I tillegg spilte også mange rugbyspillere fra andre land enn New Zealand, regelmessig i Syd-Afrika.

IOKs styre avviste enstemmig ultimatumet. Dagen før lekene skulle begynne, trakk 22 land tilbake sine 441 idrettsutøvere. Publikum på Montreals olympiastadion fikk dermed ikke gleden av å se en del av verdens beste løpere.

1980 — den store boikotten

Sovjetunionen brukte enorme pengesummer på forberedelsene til sommerolympiaden i Moskva i 1980. Hadde de sovjetiske arrangørene visst hva som skulle følge, kunne de spart en god del penger. Fordi sovjetiske soldater gikk inn i Afghanistan i desember 1979, boikottet USA og 35 andre nasjoner Moskva-lekene, den største aksjon i sitt slag i olympiadens historie. 16 andre lag masjerte under olympiske flagg istedenfor sine egne som symbol på sin protest mot sitt sovjetiske vertskap. I sin avslutningstale til disse uheldige lekene, kom IOKs president Lord Killanin med følgende appell:

“Jeg ber inntendig verdens idrettsfolk om å samles i fred før det skjer en katastrofe... De olympiske leker må ikke brukes til politiske formål... De olympiske leker skal være en berikelse for våre barn.”

Nok en bønn for døde ører?

Sarajevo og Los Angeles

Tidligere i år ble den mindre vinterolympiaden avviklet i Sarajevo, uten noen episoder, som vanlig er. Som oppmuntring til de 1437 idrettsutøverne fra 49 nasjoner, sa IOKs president Samaranch i åpningsseremonien:

“Vi er overbevist om at vi igjen kan bevise for hele verden den

Den afghanske flaggbæreren paraderer under åpningen av OL i Moskva i 1980. Den sovjetiske intervensjonen i Afghanistan førte til boikott fra mange vestlige land.

betydning idretten har som et eksempel på vennskap og brorskap.”

Men observatører i Sarajevo så imidlertid raskt tydelige mangler på brorskap. Streng sikkerhetsregler hindret deltagerne fra forskjellige land å ha fri omgang med hverandre.

Og nå flyttes det olympiske skue til Los Angeles. Hele året har kontroverser bygget seg opp. Og de store vanskelighetene pleier å oppstå rett før åpningsseremonien, slik at misèren maksimeres.

Selv før de sovjetiske myndighetene tok sin avgjørelse, hadde de gitt uttrykk for sin bekymring. Det forulempet den sovjetiske delegasjonen at en gruppering har erklært at de vil oppmuntre deltagerne fra kommunistlandene til å hoppe av til Vesten. Lederen av grupperingen sa: “Vi ønsker 50 [avhoppere] fra østblokken, men er fornøyd med fem til ti.”

Russerne vil selvsagt overveie slike trusler.

Syd-Afrika er igjen sentrum for to andre kontroverser. Først og fremst er det en mulighet for at afrikanske nasjoner vil gå til en masseboikott i siste øyeblikk. Som en refleks av sammenbruddet i 1976 i Montreal, er de bekymret over en planlagt Syd-Afrika-turné av et annet rugby-team, denne gangen fra England.

Så er det Zola Budd-saken. Hun er en bemerkelsesverdig 17 år gammel barbert løper. Et senet vindpust av en jente på 38 kg, og verdens raskeste kvinne på 5000 meter. Hennes rekord teller ikke fordi tidene til syd-afrikanske idrettsutøvere, svarte eller hvite, ikke anerkjennes internasjonalt.

Fordi hennes farfar var britisk, har Zola skaffet seg britisk pass, og skal etter planen løpe på det britiske laget. Anti-Syd-Afrika-grupper er rystet over denne utviklingen og

forlanger at unge Zola offentlig skal fordømme sitt fedreland til gjengjeld for at hun får løpe i Los Angeles.

Men den mest uvanlige utvikling er antagelig at representanter fra Palestinas frigjøringsorganisasjon (PLO) har presset på for å delta med eget lag. Det er lite trolig at IOK vil etterkomme dette ønsket, under henvisning av kravet om “territoriale grenser” for delttagelse.

Og stridighetene fortsetter, den ene etter den andre.

Nasjonalisme og "artifisielle" atleter

Nasjonalisme og jakten på lagmedaljer har overmannet grunn-intensjonene til de moderne olympiadene slik de ble uttrykt av grunnleggeren, franskmannen Baron de Coubertin i 1908: "Det viktigste ved de olympiske leker er ikke å vinne, men å delta... Det vesentlige er ikke å ha beseiret, men å ha kjempet hederlig."

Kampen mot den splittende nasjonalistiske ånd er nesten oppgitt som en tapt kamp. Lord Killanin, IOKs president fra 1972 til 1982, sier:

"Jeg er mot nasjonalisme og jeg ville like det bedre om nasjonalsanger ikke ble brukt under lekene, men jeg innser at mitt syn ikke blir delt av flertallet. Det er ingen tvil om at flere av stormaktene ønsker å beholde den nåværende medaljeseremonien. Det gjelder også mange av de nyere nasjonene, selv om det kan gå en del år før deres nasjonalsang blir spilt eller flagget går til topps — de venter begjærlig på at deres dag skal komme" (*The Olympic Games, 1984*, side 20).

Når Lord Killanin ser tilbake på utviklingen av de olympiske leker, tror han at "det kanskje var en feil" å innføre lag-spill (som håndball, volleyball og kurvball) siden disse legger vekt på nasjonenes resultat fremfor de individuelle.

Den glupske "letingen etter gull" har også hatt en alvorlige innvirkning på den individuell innsats, enten det er gjort for å tjene et land eller ikke.

De olympiske lekernes funksjonærer fordømmer den urovekkelige utbredelse som bruken av anabolske steroider har fått. De forårsaker at muskelmassen vokser raskt i unaturlig grad. IOK lover strenge elektronisk styrte oppsporingstiltak i Los Angeles for å oppspore brudd på reglene.

Dette problemet berører land både i øst og vest. Den amerikanske hinderløpmesteren Edwin Moses sa i 1983 at minst 50 prosent av Amerikas olympiske atleter bruker ulovlige medikamenter. "Som en friidrettsmann som ikke bruker medikamenter ser jeg nå på meg selv som en av få," sa Moses.

Forbudet mot steroider har ført til letingen etter andre stoffer som er vanskeligere å finne. Et slikt stoff er et menneskelig veksthormon, en kraftig "styrkesaft" som kommer fra hypofysen fra lik, og koster nesten 4 000 norske kroner for en tre ukers forsyning.

Siden mange sportsgrener nå er åpne for kvinner, har IOK, sammen med mange andre idrettsforeninger, vært tvunget til å innføre kvinnetester for å forsikre seg om at ingen menn eller såkalte superkvinner (kvinner med et ekstra "X"-kromosom) urealt får konkurrere med normale kvinner. Mange kvinnelige atleter har forståelig nok vist uvilje mot å trenge et "kvinne-sertifikat" for å delta.

Lord Killanin er brysk med hensyn til det medikamentelle misbruket som råder i internasjonale konkurranser. "Hvis vitenskapsmennene skal skape "artifisielle" atleter," sier han, "som skal konkurrere i de olympiske leker eller annen internasjonal sport, så er det bedre at internasjonale konkurranser opphører, jo før jo bedre. Sport gjelder de ferdigheter den fullstendige mann eller kvinne, fysisk og psykisk, kan oppnå ved hjelp av naturlige og ikke kunstige metoder" (*The Olympic Games, 1984*, side 22).

En del av denne verden

En observatør som betraktet problemene med arrangementet av årets begivenhet i Los Angeles, bemerket følgende: "Jeg trodde de olympiske leker skulle være en avveksling fra verdensproblemene. Det er de ikke."

Det kan heller ikke ventes. De olympiske leker avspeiler dessverre ikke idealet om universelt vennskap og brorskap, men heller de bitre realiteter — i mikrokosmos — om rivalisering og hat mellom verdens nasjoner.

Siden verden er delt opp i konkurrerende nasjonalisme, ideologier og religioner — faktisk delt opp mot seg selv — burde vi ikke vente at verdens største idrettsmønstring ville kunne tilby noe annet.

Ikke all konkurranse er uriktig, som sjefsredaktør Herbert W. Armstrong forklarer i sin "Personlig"-spalte. Men denne verden og

alle dens institusjoner, inkludert idrettsfolk, har tilegnet seg den konkurranseformen som djevelen Satan, den usynlige hersker i denne verden — gikk inn for og som er basert på fiendtlighet, og om nødvendig, skade på motstanderen for å komme foran på andres bekostning.

Resultatet er at verdens internasjonale system er sønderrevet med fryktelige resultater som "fiendskap, kiv, avind... stridigheter, tvedrakt..." (*Galaterne 5:20*) Grunnleggeren av de olympiske leker, Baron de Coubertin, en klok mann, visste at de olympiske leker i fremtiden ville komme til å gå i en av to retninger. Han mente at "idrett kan gi anledning til de mest edelmodige eller de mest gemene lidenskaper... Det kan bli ridderlig, eller korrumpert, gemen, bestialsk. Lekene kan nyttes som middel til å styrke freden eller forberede krig."

Det er de onde frukter av egoisme, fiendskap og strid som har plettet de fantastiske resultatene av sportslige bestrebelser i olympiadene.

Vil det bli avholdt olympiske leker, eller lignende sportslige konkurranser, i morgendagens verden? Bibelen gir ikke noe spesielt svar på dette spørsmålet. Men Bibelen sier om sport at legemlige øvelser "er nyttige" (1. Tim. 4:8; '78-overs.) — selv om "gudsfrykten" — rett oppførsel — betyr langt mer.

Det er følgelig grunn til å tro at det i morgendagens verden blir sportslige begivenheter som overgår alt denne verden kan tilby, men etter at nasjonene i denne verden er blitt underkastet Guds Rike — som vil utslette all mistillit og rivalisering på det internasjonalt plan. □

DE TI BUD

Er De ti bud foreldet i våre dagers kaotiske verden? Eller er de like aktuelle nå som da Gud gav dem på Sinai berg? Vi har et attraktivt hefte som i klar tekst forlarer denne ufravikelige, levende loven, som snart vil bli grunnlov for en fredelig, fremgangsrik verden av imorgen. Hvorfor ikke skrive etter et gratis eksemplar av **De ti bud**? (Se 2. omslagsside for vår adresse nærmest deg.)

HVOR er den sanne kirke?

av Herbert W. Armstrong

Jesus Kristus sa: "Jeg vil bygge min kirke." Han sa ikke "kirker".
Et sted finnes denne opprinnelige sanne kirke idag. Men hvor?
Hvilken er den? Hva er denne kirken? Hvorfor er den dannet?

HVA MED hele dette spørsmålet om kirken — slik det angår DEG? HVOR er den opprinnelige sanne kirke som Jesus Kristus grunnla — den som den levende Jesus Kristus DEN DAG IDAG ER OVERHODE FOR? Det var det spørsmålet som naget og forfulgte meg for så lenge siden — i 1926 og begynnelsen av 1927.

Som så mange av våre lesere var jeg blitt oppdratt i en av de høyt respekterte, eldre protestantiske kirkesamfunn. Jeg fikk høre at jeg var "frelst", fordi jeg var medlem av denne kirken "i kraft av min fødselsrett". Jeg visste ikke stort om hva kirken min stod for eller trodde på — men det bekymret meg ikke noe særlig, såvidt jeg husker.

Men da jeg ble 18, mistet jeg interessen, og fra da av gikk jeg sjelden i kirken. Jeg ble ferdig med skolen og gikk inn i reklamebransjen. Jeg var ærgjerrig og ville ha

STATUS. Derfor arbeidet jeg hardt, studerte ustanselig for å forbedre meg, drev meg selv ubønnhørlig mot dette målet — en bedre STATUS!

Så ble jeg imidlertid utsatt for å miste mitt firma to ganger, på grunn av landsomfattende hendelser som jeg ikke hadde noen kontroll over. I sinne og ergrelse begynte jeg å lese i Bibelen for første gang i mitt liv. Når det gjaldt Bibelen, hadde jeg alltid sagt: "Jeg forstår den simpelthen ikke."

Det var jo rart, for jeg hadde alltid tørstet etter forståelse — når det gjaldt alt annet. Bibelen var for meg en tørr, kjedelig, død bok som INGEN vel kunne forstå. Jeg gikk selvfølgelig ut fra at de forskjellige kirkesamfunn hadde fått sine trosbekjennelser, læresetninger og skikker fra Bibelen — men jeg var altså rett og slett ikke interessert i religion.

Men så hendte det endelig, tidlig på høsten 1926, at jeg fikk en utfordring — ja, *to ganger!* Min kone var blitt en "religiøs fanatiker", slik virket det iallfall for meg! Hun påstod at hun baserte seg på BIBELEN — men

jeg visste jo at det var helt umulig, for den troen og den levevis hun snakket om, gikk jo *stikk imot* hva kirkene lærte.

"Alle disse kirkesamfunnene kan ikke ta feil," sa jeg. "De henter jo sine læresetninger fra Bibelen, og denne fanatiske overbevisningen din er *det motsatte* av hva de lærer."

"Vel, men da er vel det de lærer i *strid med* Bibelens ord, da," sa min kone påståelig, "for *dette* har jeg rett fra BIBELEN!"

Det nyttet ikke å argumentere. Hun sa at hvis jeg kunne vise henne hvor Bibelens lære avvek fra hennes, skulle hun gi seg, ikke ellers.

Det var på denne tid en svigerinne av meg utfordret meg med hensyn til utviklingslæren. Jeg hadde aldri studert evolusjonsteori på skolen eller ved universitetet, men hun sa at jeg måtte være UVITENDE om jeg ikke trodde på utviklingslæren! Det gikk på min stolthet og ære løs. Jeg UVITENDE? For en *fornærmelse!*

"Javel," svarte jeg. "Jeg skal studere utviklingslæren grundig. Og hvis du tar feil, og det vet jeg

du gjør, da skal jeg BEVISE DET for deg så du må *ete hvert ord!*"

Bevis for at Gud eksisterer

Jeg hadde alltid trodd på GUD — selv om jeg visste lite om ham, og ikke hadde noen interesse for "religion". Nå hadde jeg riktignok aldri studert spørsmålet dypt og grundig for å BEVISE om Gud eksisterte, eller om utviklingslæren holdt stikk. De færreste har noengang gjort det. Jeg bare tok det for gitt at Gud var til — og *antok* at utviklingslæren var en falsk teori. Nesten alle som tror på Gud eller utviklingslæren, har *antatt* at det var slik — UTEN BEVIS!

Men dette var ikke lenger godt nok for MEG. Nå måtte jeg få VISSHET!

Det ble til at jeg studerte Bibelen så å si døgnet rundt, samtidig med at jeg gikk i dybden når jeg gransket bøker om evolusjonsteori, om geologi, paleontologi, biologi og fysikk. Jeg gravde meg ned i verkene til Darwin, Haeckel, Huxley, Vogt og Chamberlin. Jeg studerte radioaktivitet. Og den beviste at stoff ikke hadde eksistert til evig tid, men var blitt SKAPT! Jeg studerte skapelseshistorien i 1. Mosebok. I seks måneder drev jeg på med mitt intensive granskningsarbeide, og ofte satt jeg og studerte til klokken ett eller to om morgenen. Men til slutt hadde jeg BEVIST at GUD eksisterer og at Bibelen er blitt ufeilbarlig inspirert. Jeg *motbeviste* evolusjonsteorien og *fikk* min svigerinne til å "ete hvert ord!"

Men diskusjonen med min kone — DEN TAPTE JEG! Hun hadde rett og jeg tok feil. Det var så absolutt den bitreste pille jeg noen-sinne hadde måttet svelge.

Det innebar nemlig ikke bare at jeg måtte innrømme å ha tatt feil. Det er vanskelig nok for et menneskesinn. Men nå hadde jeg lært HVOR feil jeg hadde tatt, ikke bare når det gjaldt hva jeg lettvindt hadde trodd på, men også hva jeg hadde gjort og hva jeg *var*. Jeg hadde trodd at jeg var *et temmelig godt menneske!* Det er naturlig for enhver å tro det. Men jeg lærte at den menneskelige natur rett og slett er OND og SYNDIG.

Straks tenkte jeg: "Hvis jeg nå godtar Bibelens lære og begynner å

LEVE etter den — hvis jeg går med på å motta Kristus, bli omvendt, leve et kristent liv — hva vil alle mine tidligere forretningsforbindelser og venner si?"

I mitt sinn innebar det at jeg måtte *gi avkall på dem alle* — for godt!

Det innebar omvendelse! Og det er noe som jeg ikke tror kan skje *virkelig* og *fullt ut*, uten en indre kamp. Det var iallfall ikke mulig i mitt eget tilfelle. Det innebar å GI AVKALL på noe — alt jeg hadde ønsket meg i livet, mitt livsmål. Og det innebar at jeg måtte oppgi mitt levevis — en fullstendig helomvending! I virkeligheten innebar det at jeg måtte gi avkall på min AVGUD, skjønt jeg ikke så det slik dengang. Det innebar BETINGELSESLØS OVERGIVELSE til Gud, faktisk å gi avkall på MITT LIV og GI DET TIL GUD!

Da det kom til stykket, gjorde jeg nettopp det!

Men dermed stod jeg overfor en NY UTFORDRING! Gjennom mine intense studier hadde jeg oppdaget at "alle disse kirkesamfunn" virkelig KUNNE TA FEIL! at det den kirken jeg var oppdratt i, lærte, var stikk i strid med Bibelens lære.

Hvor er den sanne kirke?

Dermed meldte spørsmålet seg: HVOR er den SANNE kirke — den som Jesus Kristus grunnla, den han er OVERHODE for idag, den som utfører hans OPPDRAG, den han aldri ville forlate eller svikte?

Jeg var blitt fryktelig desillusjonert! Det hadde virkelig vært et traumatisk halvår.

Da jeg leste Romerbrevet 6:23, stirret jeg på bibelstedet, sjokkert, forbløffet og vantro! Der stod det nemlig: "For den lønn som synden gir, er DØDEN, men Guds nådegave er evig liv i Kristus Jesus, vår Herre." Jeg hadde alltid trodd at den lønn vi får for våre SYNDER var *det stikk motsatte* av DØDEN. Jeg var blitt fortalt at det vi blir betalt for *synden* er EVIG LIV — i helvetes flammer! Men dette verset sier at evig liv er noe vi bare kan oppnå som EN GAVE fra GUD.

Men *nei*, dette måtte bestemt være galt! Vi hadde jo allerede evig liv — mente jeg — vi er jo udødelige sjeler! Jeg fikk vite at mange teologer *tolket* dette verset slik at DET FIKK EN ANNEN MENING. De

forandret på ordenes betydning slik at de passet til det de selv trodde — istedenfor å la Guds ord *forandre deres egen tro* slik at den ble i samsvar med Guds sannhet. De laget en ny betydning av ordet *død*. De definerte *døden* som "adskillelse fra Gud". Jeg så på bibelstedet en gang til. På den ene side får vi *døden* som lønn. På den annen side er det *motsatte* av denne straffen EVIG LIV. Nå var det fullstendig klart for meg at hvis EVIG LIV er det stikk *motsatte* av DØDEN, da kan jo ikke DØDEN bety evig liv!

Jeg oppdaget videre til min forferdelse at på mange — om ikke de fleste — punkter av den lære som Jesus Kristus og Det nye testamente forkynner, lærer kirkerne nå det stikk *motsatte*, og følger andre former og skikker! Jeg ble fryktelig forvirret! Det gikk helt rundt for meg!

Men der stod det klart og tydelig. Jeg leste at SJELER kan dø! Det var så viktig at det sto to ganger: "Den sjel, som synder, den skal dø" (Esek. 18:4,20; dansk oversettelse). Så leste jeg med forbløffede øyne at "hver levende *sjel* i havet DØDE" (Åp. 16:3). Det sa at SJELER kan DØ! Så så jeg at Jesus sa at sjeler kan ØDELEGGES! "Men frykt heller for ham som kan ødelegge både sjel og legeme i helvede" (Matt. 10:28).

Det begynte å se ut som kirkene tross alt *tok feil!* Men hadde ikke Jesus Kristus grunnlagt sin KIRKE? Jo, det hadde han sannelig, og jeg fant at han hadde sagt at dødsrikets porter ikke skulle få makt over den — DEN KUNNE IKKE ØDELEGGES. Jeg oppdaget også at Jesus Kristus sa han aldri ville forlate eller svikte den — og at han alltid ville være "midt iblant den". Jeg oppdaget at han var kirkens levende OVERHODE! Jesus Kristus sto opp fra graven — og HAN ER FREMDELES I LIVE!

Men *hvor* var da den kirken som han ledet, veiledet og brukte?

Jeg var forvirret, men jeg fortsatte å lete, og jeg fortsatte å studere. Jeg syntes at denne oppdagelsen av sannheter — som var nye for meg — var det mest fascinerende og interessante jeg noengang hadde gjort i mitt liv. Det var som å finne nye gullklumper — nye rikdommer — bortsett fra at dette var åndelig berikelse.

Men det skulle komme til å ta

noe tid før jeg fant ut HVIKLEN som er den ene, sanne kirke som Kristus grunnla, og HVOR den er. Jeg lærte at Jesus kalte sine disipler, som skulle bli selve fundamentet for kirken, til å gå ut fra verden og "skill eder fra dem" (2. Kor. 6:17). Jesus sa også til Gud sin Far at han ikke engang bad for verden (Joh. 17:9). I Matteus 24:1-3 talte han om verdens ENDE. Bibelen omtaler denne verden som "denne onde verden".

I tidens fylde ble jeg klar over at selv om denne verden, særlig i vårt 20. århundre, har gjort IMPONERENDE fremskritt og gjennomgått en fantastisk utvikling, så er den gjennomsyret av FRYKTELIGE ONDER. Og det blir stadig flere av dem.

HVORFOR har vi dette paradokset av godt og ondt?

Jeg lærte ikke å kjenne HENSIKTEN med kirken — grunnen til at Jesus reiste den — før jeg lærte sannheten om selve grunnlaget for den verden vi lever i.

Hvem og hva er Gud?

Først måtte jeg lære, ikke bare at Gud bevislig eksisterer, men også HVEM og HVA Gud er. Mange av de tradisjonelle kristne kirkesamfunn tror på Gud som en treenighet — Gud i tre personer. Jødedommen tror at Gud er én person. Noen tror at Gud bare er et slags "prinsipp" — eller et bedre "alter ego" inne i hvert menneske.

I Johannes 1:1-5 kan vi lese om "Ordet". Vers 4 sier at Ordet ble menneske og ble Jesus Kristus. Ordet var hos Gud, og Ordet var også Gud. Men hvordan kan dette gå til? Det kan sammenlignes med at det var en mann som het Ole, og Ole var sammen med Olsen, og Ole var også Olsen. Ole kunne for eksempel være Olsens sønn. Familienavnet var med andre ord Olsen.

Jeg lærte at 1. Mosebok 1:1 åpenbarer at Gud skapte himlene og jorden. Men det var Moses som skrev dette, og han brukte det hebraiske ordet *Elohim*, som vårt ord Gud er oversatt fra. Men *Elohim* er et FLERTALLSORD som angir mer enn én person. I vers 26 i samme kapitell sier *Elohim*: "La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse." Ordet *Gud* er derfor *familienavnet* til FAMILIEN

GUD. Og enskjønt feet ble skapt etter feets slag (vers 25), så ble mennesket skapt etter GUDS slag.

I Det nye testamente lærer vi at Guds ånd i oss vitner med vår ånd at vi er unnfanget som Guds barn. Jesus er Guds sønn, og kirken er hans brud (Matt. 25:1-13; Åp. 19:7). Så Gud er faktisk en FAMILIE, og gjennom Kristus kan vi fødes inn i denne familien. I Romerbrevet 8:29 blir det sagt at Jesus skulle være den førstefødte blant mange søsken. Han ble født som Gud selv "ved oppstandelsen fra de døde" (Rom. 1:4).

Siden det første menneske, Adam var av *Guds* slag, betyr det at han kunne ha blitt gjort til GUD?

Hva mennesket ER

Gud består av Ånd — ja, han ER Ånd (Joh. 4:24). Men han skapte MENNESKET av støvet på jorden (1. Mos. 2:7). Gud blåste livets ånde inn i menneskets nesebor — og mennesket (støvet) ble en sjel. Støvet på marken ble en sjel. Mennesket hadde bare en midlertidig eksistens, idet han ble holdt i live ved luftinntaket og blodomløpet — og stadig vedlikeholdt av mat og vann fra jorden.

Men Gud er åpenbart som UDØDELIG — med selvstendig og iboende evig liv i seg selv. Likevel ser vi at Gud tilbød Adam evig liv gjennom "livets tre" i Edens hage.

Men det var ikke Guds hensikt å gi dette iboende udødelige liv til mennesket, før mennesket tok imot samme hellige, rettsindige, åndelige og fullkomne karakter som Gud. Og mennesket måtte selv treffe sitt valg, for ellers ville det ikke være en rettsindig karakter. Det andre spesielle symbolske treet i Eden var "treet til kunnskap om godt og ondt". Gud ga Adam ordre til ikke å spise av det treets frukter, for da ville han dø. Det var altså et "dødens tre". Men LIVETS tre var også et kunnskapens tre — åndelig kunnskap som Gud gir.

Da Adam valgte dødens tre, valgte han selv å kjenne forskjell på godt og ondt.

La meg her forklare at andre steder i Skriften åpenbarer at Gud utstyrte mennesket med en menneskelig ånd. Job 32:8 nevner "mennesket ånd", og vers 18 forteller at denne ånden driver

mennesket — tilskynder, oppdanner, tvinger. 1. Korintierbrev 2:11 forteller at man ikke ville ha menneskelig kunnskap om man ikke hadde hatt menneskets ånd i seg. Mennesket er helt og holdent gjort av stoff — ikke ånd. Sjelen er materie fra jorden. Men det er en ånd i den sjelen, selv om det bare er en menneskelig ånd. Det er denne ånden som skjenker den menneskelige hjerne intelligensens kraft.

På dette punkt må jeg forklare at hjerneforskning i nyere tid har vist at menneskehjernen er svært lik dyrehjernen. Men dyrehjernen ledes av instinkt og kan ikke tenke, resonere, planlegge og tenke ut ting, slik menneskene kan. Dyrehjernen kan ikke skjelle mellom godt og ondt — kan ikke sette pris på musikk, kunst og litteratur. Menneskeånden gir menneskehjernen personlighet i tillegg.

HVORFOR har Gud bare gitt en Menneskelig ånd til menneskene og ikke dyrene? Svaret er en dyp SANNHET! Ånden i mennesket er menneskelivets eneste sanne verdi, for det er gjennom den mennesket kan forenes med Gud. Når de som blir kalt av Gud, angre og tror, kan de UNNFANGES av Gud og bli FØDT som barn av Gud — den ene sanne Gud — og bli medlemmer av FAMILIEN GUD. På den måten kan Guds hellige ånd forenes med menneskeånden. Som det heter i Romerne 8:16, Guds Ånd vitner med vår ånd at vi er Guds barn, nå unnfanget av Gud og utsett til ved opptandelsen å bli født som åndelige vesener.

Som Gud senere skulle komme til å åpenbare i mine intense og fordomsfrie studier av hans Ord, den menneskelige FAMILIE, som Adam startet, hadde mulighet til å bli den *guddommelige familie* som Gud aktet å formere seg gjennom. Og menneskenes formering er av samme type som Guds guddommelige formering. Men dette er åpenbart kunnskap, som har vist seg å være for dyp for en syndig og satanbedratt fornuft — bortsett fra dem som Gud har kalt, og som er blitt unnfanget av ham ved hans Hellige Ånd. Denne overveldende SANNHETEN leder oss til forståelse av HVORFOR det finnes en kirke, og

(Fortsettes side 20)

SKANDINAVENES OPPRINNELSE

av Robert C. Boraker

Hvem er forferdrene til dagens skandinaver? Her følger deres interessante historie — tilbake til år 700 f.Kr.

Få mennesker kjenner sannheten om opprinnelsen til de nordiske folk.

Hvor kom menneskene i Norge, Sverige, Danmark, Island og Finland fra? Hvorfor har de så mye til felles med briter og amerikanere?

Svaret er forbløffende.

Familie- og nasjonal historie

Familiegranskning er en populær hobby blant amerikanere og europeere. Etterat Alex Haleys bok *Roots*, om hans familie, ble utgitt, er dette blitt enda mer aktuelt. Av boken ble det laget en TV-serie som betok millioner av seere.

I oldtiden dannet beslektede familier en stamme, og stammer utviklet seg senere til nasjoner. Familiegranskning leder derfor ofte til studiet av en nasjons opprinnelse — at man må grave tilbake til dens røtter.

En måte å finne tilbake til en familie eller en nasjon på, er å begynne med det som er kjent i vår tid, og så trekke tråden tilbake gjennom århundrene til den dunkle eller ukjente fortid.

Å følge de skandinaviske røtter tilbake i historien er fascinerende. Man jobber som en detektiv, spor og bevis må letes frem, samles og siktes. Så blir bitene satt sammen til et bilde av de nordiske nasjoners opprinnelse.

Hvor man kan lete

Hva sier arkeologer, historikere og klassiske forfattere om de folkene som slo seg ned i Skandinavia? Noen av de beste kildene er sjeldne

bøker som bare finnes i de beste biblioteker i verden. I disse utallige og varierte historiske dokumentene skal man søke etter fire viktige opplysninger: navn, dato, steder og slektskap.

På skolen lærer europeiske barn om vikinger, daner, jyder og normannere — senere tiders skandinaver. Vikingtiden (700-900 e.Kr.) var en viktig tids-epoke i tidlig skandinavisk historie. Det var en tid da vikingene spredte seg over hele Europa så langt som til Island, Grønland og Nord-Amerika.

Tidligere skrev Tacitus om folket i Skandinavia. Han kalte en av deres stammer svioner. De var kjent for sine mektige flåter. "Deras skepp äro säregna därigenom, att de ha stäv i både ändar och sålunda alltid äro klara att lägga till" (*Sveriges historia* av Ingvar Andersson). Dette er en treffende beskrivelse av vikingskipene.

Svionene var også kjent som svear. Ordet svear eller sviar er hele tiden brukt i sagaene som betegnelse på innbyggerne i Sverige. Navnet "Sverige" kommer følgelig fra *Svea rike*, svearnes rike.

Svearnes rike lå i området rundt Mälaren der Stockholm er idag. Riket deres "ble kalt Lille Svitiod, Sverige, i motsetning til Store Svitiod, eller Skythia, hvor de kom fra" (*Skandinavia* av Andrew Crichton og Henry Wheaton, bind 1, side 79).

Store Skytia var opprinnelig området rundt Svartehavet og Det kaspiske hav. Da svearne kom til Skandinavia, fant de at landet allerede var bebodd av "gotere, som

hadde emigrert dit, tilslørt for historiens øyne," sier Henry Wheaton i sin bok *History of the Northmen*.

Skandinaviske gotere

Paul Siding begynner sin skandinaviske historie med følgende: "De nåværende innbyggere i Danmark, Norge og Sverige er etterkommere av den enorme gotiske stamme som tidligere levde rundt Svartehavet" (side 19, *Scandinavian Races*).

Merk at både svearne og goterne kom fra Svartehavsområdet. Ved munningen av Donau på vestkysten finner vi i romertiden områdene Getæ og Dacia. Ifølge Procopius, som skrev sin historie i det 5. århundre, sa romerne "at goterne er av geterstammen" (Bok V. 24, 30).

Geterne nevnes i Herodotus' historie (5. århundre f.Kr.). I George Rawlinsons oversettelse skriver Sir Henry, hans bror, denne fotnoten: "At geterne er identisk med de senere gotere er mer enn en plausibel gjetning. Det kan regnes som historisk sikkert" (1862-utgaven bind III, side 84).

Jordanes, den best kjente gotiske historiker, benevner alltid getere og gotere som samme folk. Han kaller dem også "skytere".

Vi finner flere indikasjoner i andre historiske nedtegnelser. For eksempel: "Pikternes nedtegnelser hevder at skytere og gotere hadde felles opphav" (*The Races of Ireland and Scotland* av W.C. Mackenzie side 216).

Vitnesbyrdene indikerer også at geterne var samme slags folk som dakerne. Ifølge Strabo snakket de

samme språk (7.3.13). Plinius sier at geterne ble kalt dakere av romerne (Bok IV, 21.80).

Duchesne, som samlet *Historiæ Normannorum scriptores antiqui* i det 17. århundret, var ikke i tvil om at normannerne var dakere, og bruker konsekvent denne benevnelsen i sin innledning.

Dudo, som skrev normannernes tidligste historie i det 10. århundret, var heller ikke i tvil om at de kom fra Skytia ved Donau. Han sa også at de var dakere.

De danske kimbrere

Svearne og goterne var ikke de eneste grunnleggerne av den store skandinaviske rase. Vi må også ta daner, jyder og kimbrer i betraktning. Kimbrerne ga sitt navn til Jylland-Holstein-delen av Danmark. Det var før kalt *Cimbrica Chersonesus* eller Den kimbriske halvøy.

Hvor kom kimbrerne fra? Da Henry Long skrev om Europas tidlige geografi, var han ikke i tvil da han skrev: "Strabo (vii, 2.2) forteller oss at kimbrerne ble kalt Cimmerii (sumerer) av grekerne. Under denne betegnelsen finner vi dem på to helt forskjellige steder i de nordvestlige og nordøstlige ytterpunktene av den dengang kjente verden — Den jyske halvøy i Tyskerhavet [Østersjøen] og i Tauris i Svartehavet" (*Early Geography of Western Europe*, 1859, s. 70-71).

Her igjen, en opprinnelse som leder tilbake til Svartehavet. Det er også en forbindelse med dakere og getere. Legg merke til hva Andersens *Royal Genealogies* sier: "Kimbrerne ble med tiden drevet bort av skytere, og vandret vestover til Europa. Etter lange vandringar kom de til Chersonesus, som ble kalt Kimbria etter dem. Danene, som ble kalt dakere og getere av Ptolemaios, invaderte snart samme del av halvøya, som kalles Jylland etter dem, som idag. De blandet seg med kimbrerne og dannet en nasjon som i oldtiden ble kalt Himbersyssel" (side 415).

Betegnelsen "skytere" blir noen ganger brukt av historikere på et spesielt folk, og noen ganger på alle nomadestammene i det enorme området nord for Svartehavet og Det kaspiske hav. Det er i dette området

vi kan finne røttene til de skandinaviske folk.

Kimmeriene (Gimmirai)

Sumererne var de eldste innbyggerne i Skythia. Deres historie kan føres tilbake til nær slutten av det åttende århundret f.Kr. i assyriske historie.

En brevsamling fra Assurbanipals bibliotek forteller oss om hendelser i Urartu-området i Armenia i årene 707-706 f.Kr. I denne samlingen var rapporter fra assyriske grensestasjoner. En av dem sier at Uratus konge gikk inn i "landet Gamir" og måtte tvinges tilbake.

I mange år studerte E.D. Phillips nomadene i Skythias historie. Han sier at sumererne "kommer sent i det åttende århundret til nordgrensen av kongeriket Urartu som kimmeriene i assyriske nedtegnelser" (*The Royal Hordes, Nomad Peoples of the Steppes* side 52). Andre historikere er enige om at kimmeriene var grekernes sumerere.

Det er også en forbindelse med den bibelske Gomer i Hoseas profetier. Merk at profeten Hosea giftet seg med en kvinne som het "Gomer" (Hoseas 1:3). Hun representerte utroskapen og slaveriet i de ti stammer i Israels hus (kap. 3). Denne profetien antyder at Israels ti nordlige stammer også skulle kalles "gomer" mens de var i fangenskap. Israelittene ble faktisk kalt gomerere eller sumerere.

Tiglat-Pileser III var den første assyriske konge som invaderte det nordlige Israel. Han deporterte israelittene til Assyria i regjeringstiden til Pekah (2. Kongebok 15:29). Denne hendelsen stadfestes i oldtidens assyriske nedtegnelser.

Inskripsjonen til Tiglat-Pileser III, sier: "Landet Bit-Humria, alle dets folk og eiendom bragte jeg til Assyria" (*Ancient Records of Babylonia and Assyria* av Lukenbill bind 1, avsnitt 816).

Historikere har ikke funnet eksil-israelittene nevnt i oldtidens nedtegnelser fordi assyrerne ikke kalte dem "Israel". De kalte Israel "Bit-Humria" eller "Bit-Khumri". Hvorfor? Navnet betyr "Omris land". De brukte navnet antagelig fordi Omri bygget Samaria som hovedstad i det nordlige Israel (1. Kong. 16:24).

Omri ble først uttalt "Ghomri" ifølge dr. T.G. Pinches bok *Assyria and Babylonia* (side 339). Derfor ble assyrernes navn på de israelittiske fangene Beth Omri, Bit-Khumri, Bit-Humri, og Bit-Ghumri. Ghumri og Ghomri utviklet seg senere til "Gamera". På Esarhaddons tid (681-689 f.Kr.) ble ghomri skrevet Gimirrai (kimmerier).

Assyriske nedtegnelser sier at kimmeriene bodde i Nord-Media i 707 f.Kr. — på nøyaktig samme sted som en del av israelittene ble anbragt i fangenskap bare 14 år tidligere.

Israelitter i svensk historie?

Salmanassar V var den assyriske kongen som til slutt beleiret Samaria. Han tok israelittene til fangenskap, og anbragte dem ved Habor-elven og i Medias byer (2. Kong. 17:6). Ihvertfall en svensk historiker har forstått sannheten om hva som hendte med etterkommerne århundrer senere. I sin vitenskapelige *Svea-Rikes Historia* sier Dalin at "Herde-Scytherne, som kallades *Vodiner* eller *Budiner*", kom til de svenske øyene rundt år 400 f.Kr. på grunn av press fra Filip og Aleksander av Makedonia. Han sier at en annen rase, en blanding av skytere, grekere og hebreere, sluttet seg sammen med dem. De ble kalt neurere, og var ifølge Dalin forfedrene til finlendingene, samene og estlenderne.

"Om *Neurerne*," fortsetter Dalin, "bör man det märka, at de synas wara öfverlevfor af de tio Israels Släkter, som Salmanassar, Konung i Assyrien, förde fångne ur Canaan... När man besinnar, huru mycket de gamle Finnars, Lappars og Esters språk kommer öfverens med Hebræiskan og äfven, at detta folk fordom från den första Mars räknat åhrets början och Lördagen för sin Sabbath, så finner man at Neurerne efter all liknelse haft den uprinnelsen" (*Svea-rikes Historia*, Bind 1, 1747 side 54-55).

Behistun-berget

Innskripsjonen på bergveggen i Behistun i Nord-Persia er en nøkkel til tydingen av språkene i oldtidens Østen. Den gir oss også et holdepunkt med hensyn til de navn Israel hadde i fangenskapet. Innskripsjo-

(Fortsettes side 28)

Hva har hendt med den GODE SPORTSÅNDEN?

av Graemme J. Marshall

Det var tennisfinale i singel for menn. Sofa-deltageren justerte TV-skjermen og satte seg godt tilrette for å se mesteroppgjøret mellom de to ledende spillerne. TV-kameraene sveipet over den store tilskuermassen.

Det var varmt, med spenning i luften, og konkurrentene var nervøse. Kampen begynte, og spillet var fantastisk. Det ble en jevn kamp. Mens utfallet fremdeles var uvisst, blusset gemyttene opp — og så en omstridt strekball.

Dette var alt som skulle til for å starte en utskjelling av linjedommere, dommeren og tilskuerne. En racket ble kastet i bakken, baller ble slått i nettet, og rop ble utvekslet med publikum. TV-seeren ble nå selv rasende fordi spillet ikke fortsatte. "Fortsett kampen!" skrek han

til TV-apparatet. "Ikke godta det der, dommer! Vis ham ut av banen! Nekt ham å spille!"

Men han talte for døve ører. TV-apparatet kunne ikke formidle hans følelser til dommeren, publikum, administrasjonen og fremfor alt, til spillerne. I frustrasjon skrudde han over til en annen kanal.

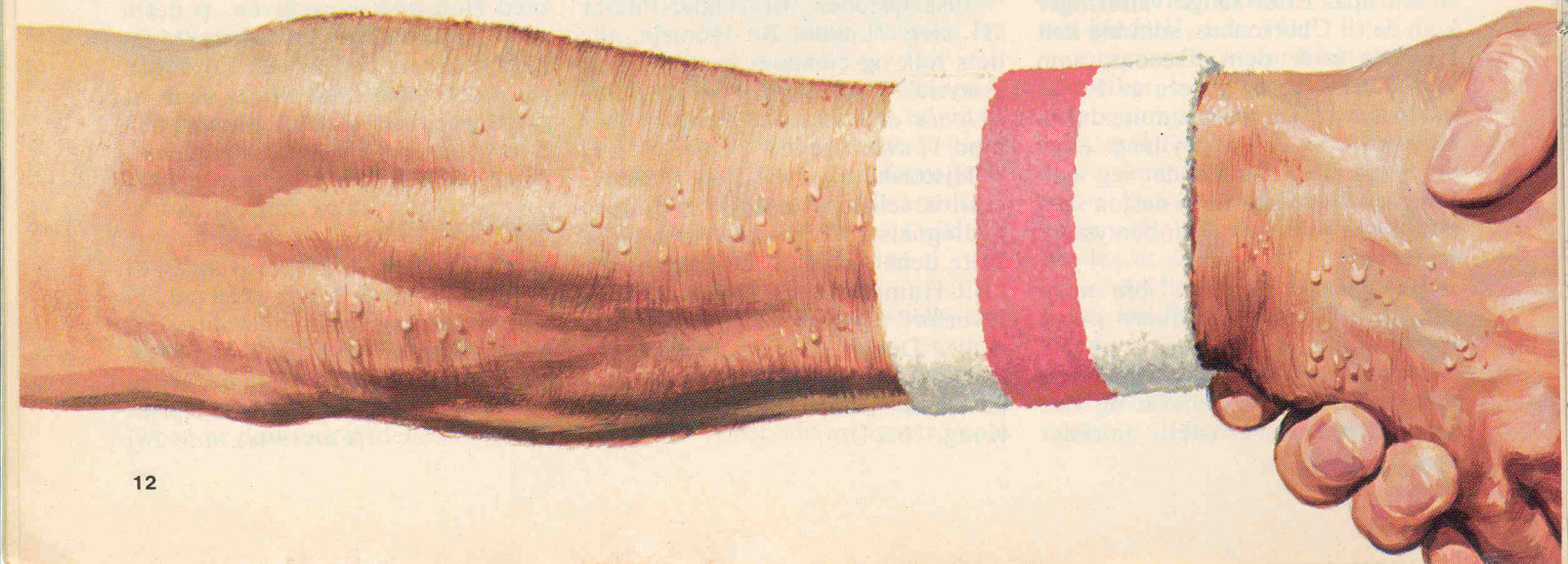
Respektløshet for autoritet

God sportsånd virker gammeldags og avleggs. Sinne og kringel har kommet alle steder, selv i de mest fredsommelige og kultiverte sportsgrener. Ta golf som eksempel. Legg merke til golfkøller som spillere bare har kastet fra seg, gressbakker ødelagt av spark, og køller som blir kastet mot golfvesker. I cricket ser vi slagsmål og knuffing mellom forsvarer og utespiller. Selv den ærverdige seilersporten er grepet av sykdommen dårlig sportsånd. Bare se på fjorårets mediadekning av den amerikanske cupen utenfor Rhode Island med påstand om juks og urettferdig taktikk.

Beseirede spillere forlater stadion uten å anerkjenne dommerens avgjørelse eller å verdsette frivillig arbeide. Spillerne får premie, mens de frivillige arbeider for lite eller ingenting. Likevel godtar de og dommerne at de blir utskjelt fordi de gjør jobben sin.

Journalister beskriver mange sportstevlinger som om det skulle være rene kampplasser: "Knust, nedkjempet, demoralisert, slått ned, ødelagt." Spill beskrives på ulike måter som "strid og stråleglans", "klammeri og trolldom". Håndgemeng der alle spillerne på banen er med, er vanlig. Har du tenkt på hvorfor så mange spillere i amerikansk fotball mest ligner ex-boksere? Blomkålører, brukne neser og arr viser at vold er blitt en del av sporten. Antall lemleste spillere på sykehusene etter kampene viser hvor ødeleggende mange sportsgrener er blitt.

Hva er skjedd med samfunnet siden så mange typer idrett ikke lenger kan spilles ærlig og med god

sportsånd? Selv de olympiske leker er innviklet i politikk, mens deltagerne benytter seg av alkens ulovlige midler.

Seier for enhver pris

Seier ser ut til å være alt som teller. Pengene som hovedsakelig går til vinneren er et så viktig element at det ikke blir tid og tanke for rettferdig spill. Seier er ofte bare spørsmål om ett slag, ett poeng, ett sekund eller ett mål.

Trenerne vet godt at verden elsker vinneren, og at ingen er interessert i nummer to. De kjenner den nesten umulige oppgaven å motivere et lag som vet det ikke har sjanse til å komme til finalen. Det er ikke forbausende at barn og ungdom kappes på samme måte, når vi har dette presset i profesjonell idrett. Voldsomme utbrudd ødelegger barneidretten. Vi har fått en generasjon som etterligner bajasene i tennis, brutale fotballspillere og krigerske cricketspillere.

Ledere og byråkrater er bekymret over vold i sport. De må bare medgi at de er hjelpeløse når det gjelder å rydde opp i voldsbruken. Journalister skriver at et økende antall tilskuere ønsker å se blod, vold og voldsomme kollisjoner i motorsporten. I denne forvirringen er målet om seier for enhver pris for sterkt til at idretten kan forandre seg.

Selvsagt er det noen få som står imot ubehagelige spillere. Det er også satt inn krefter fra visse idrettsorganisasjoner for å fremme hederlig spill. De fortjener ære for det.

Men hva kan vi gjøre for å

fremme god sportsånd? Enten vi er deltager eller tilskuer, kan vi nekte å gi etter for temperament, sinne og det menneskelige behov for å slå eller ta igjen. Hvis du er en spiller, kan du utvikle evnen til å unngå fare. Vinn med talent og ferdighet — ikke med urettferdig taktikk. Bli kjent for realt spill og selvkontroll som idrettsutøver. Vær en god sportsmann! *Ikke godta at seier er alt!*

Selvsagt er det viktig å vinne. Det er et mål å arbeide mot. Gjør ditt beste. Men *kun* å seire er ikke det viktigste. Like viktig er det å holde hodet høyt som taper. Hvorfor være sur og slukkøret over å tape når det bare var spørsmål om noen få poeng den ene eller den andre veien? En må vinne — og ingen er på sitt beste hele tiden. Bli ikke overveldet av lunefulle nederlag. Det er tross alt bare et spill.

For øyeblikket er det usannsynlig at vi får oppleve noen annen utvikling enn stadig mer motbydelig oppførsel, mer respektløshet for autoritet og mer vold. Vent på at det utenkelige vil skje — regelrett slagsmål på tennis- og golfbanen.

Så lenge holdningene ikke endres, vil heller ikke praksis endre seg. For å forandre holdninger må en forandre ånd og karakter. Du må ha karakterstyrke for å holde følelsene i sjakk når du blir provosert. Du må ha karakterstyrke for å holde hodet høyt når motstanderen terper på hvordan han banket deg, og når avisene kritiserer laget ditt.

Karakterfasthet vil fremstå som en ny strømning som en dag vil

trengje gjennom alle sportsgrener. Den samme karakter bygget opp gjennom sportslig aktivitet vil komme til nytte også ellers i livet.

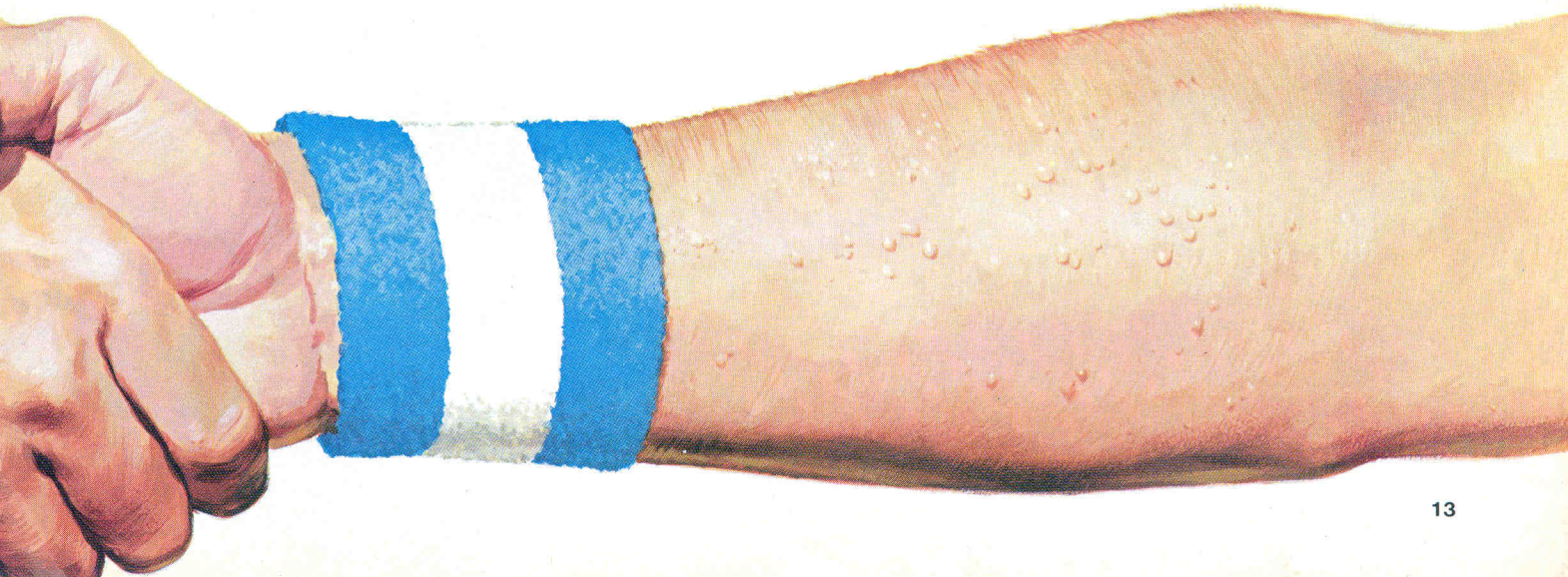
Det er selve spillet som gjelder

Visste du at en av Bibelens skribenter, apostelen Paulus, skrev om karakter i sportslig sammenheng? Han observerte teknikkene brukt i atletisk trening. Han forklarte at sterk karakter vil si å kontrollere følelser, sinn og temperament. Slik beskrev han hvordan han holdt sine reaksjoner under kontroll.

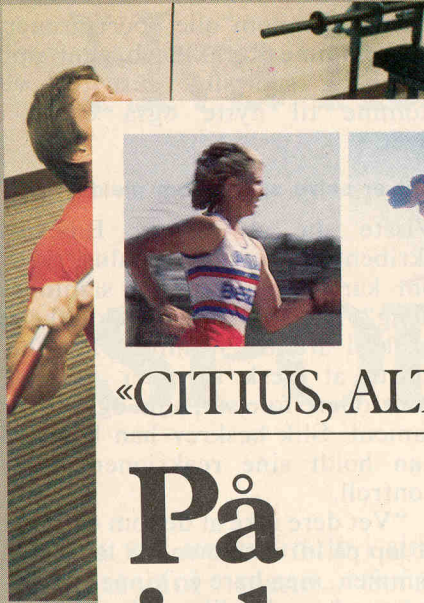
“Vet dere ikke at de som er med i et løp på idrettsbanen, de løper alle sammen, men bare én vinner seiersprisen. Løp da slik at dere vinner den! En idrettsmann må nekte seg alt. Han gjør det for å vinne en krans som visner, vi for å vinne en krans som aldri visner. Jeg løper derfor ikke uten å ha et mål, og jeg er ikke lik en bokser som slår i løse luften [som en skyggebokser eller en konkurransedeltager som bommer på motstanderens kinn]. Nei, jeg kjemper mot meg selv og tvinger kroppen til å lystre...” Paulus strebet etter å bli en disiplinert person som kunne ta nederlag like pent som seiersglansen (1. Kor. 9:24-27; ’78-overs.).

Driv sport, men på hederlig måte. Det vil styrke din karakter og skape en bedre holdning. Det er mye sant i det gamle ordspråket: “Hovedsaken er ikke å vinne, men å delta.”

Hvis du ikke kan drive idrett på en real måte og i en god sportsånd, hvordan vil da din holdning bli i det langt viktigere livets spill? □

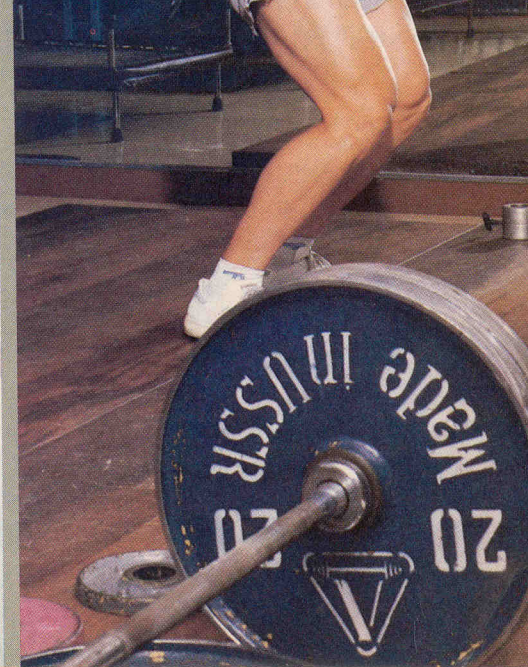
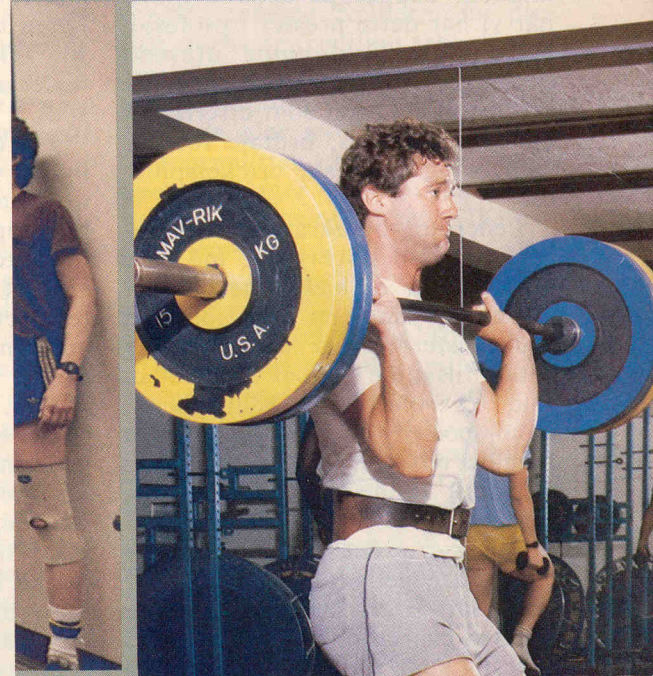

«CITIUS, ALTIUS, FORTIUS»

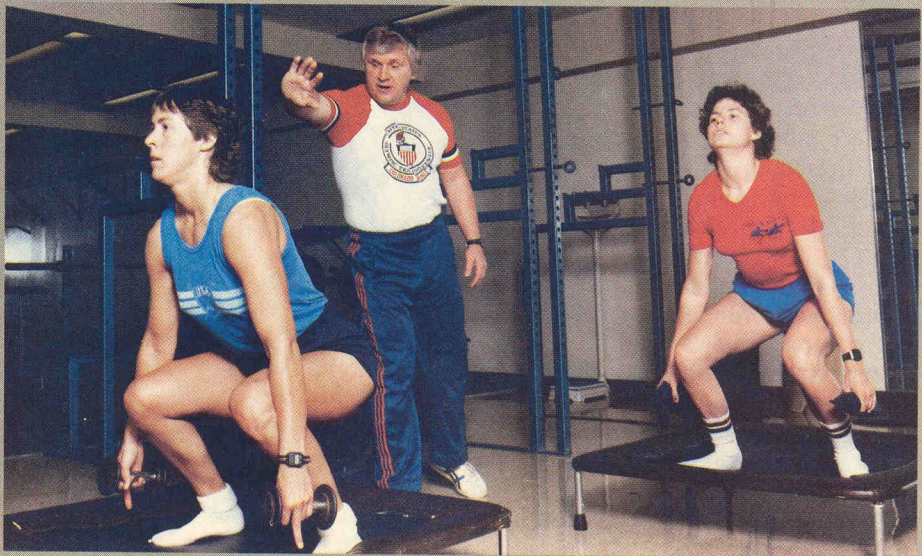
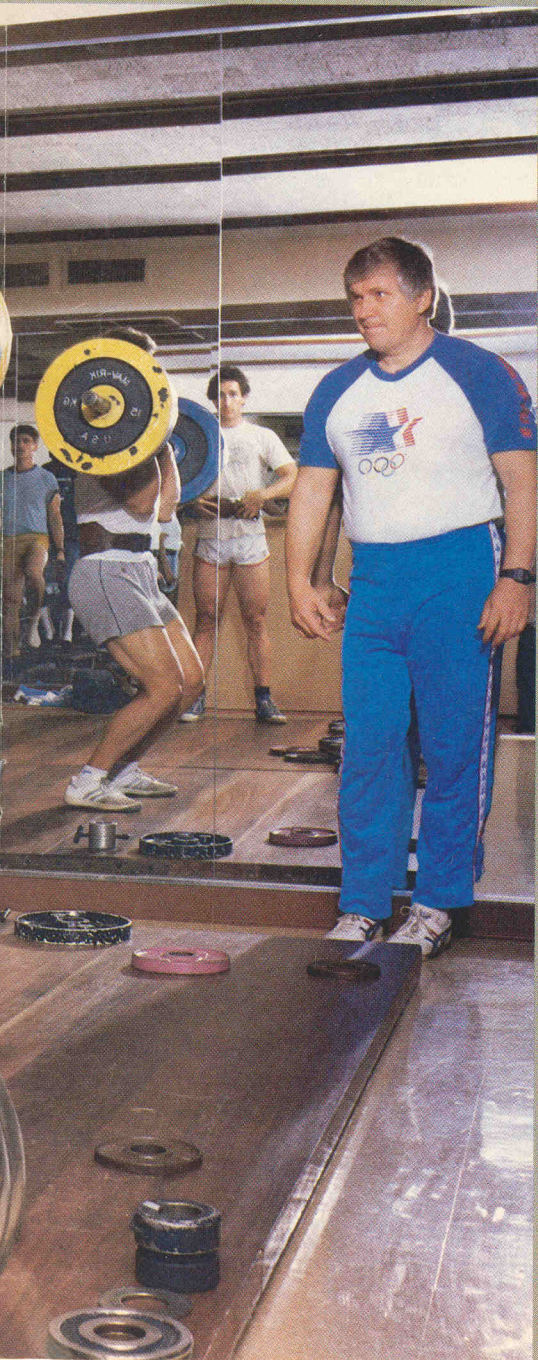
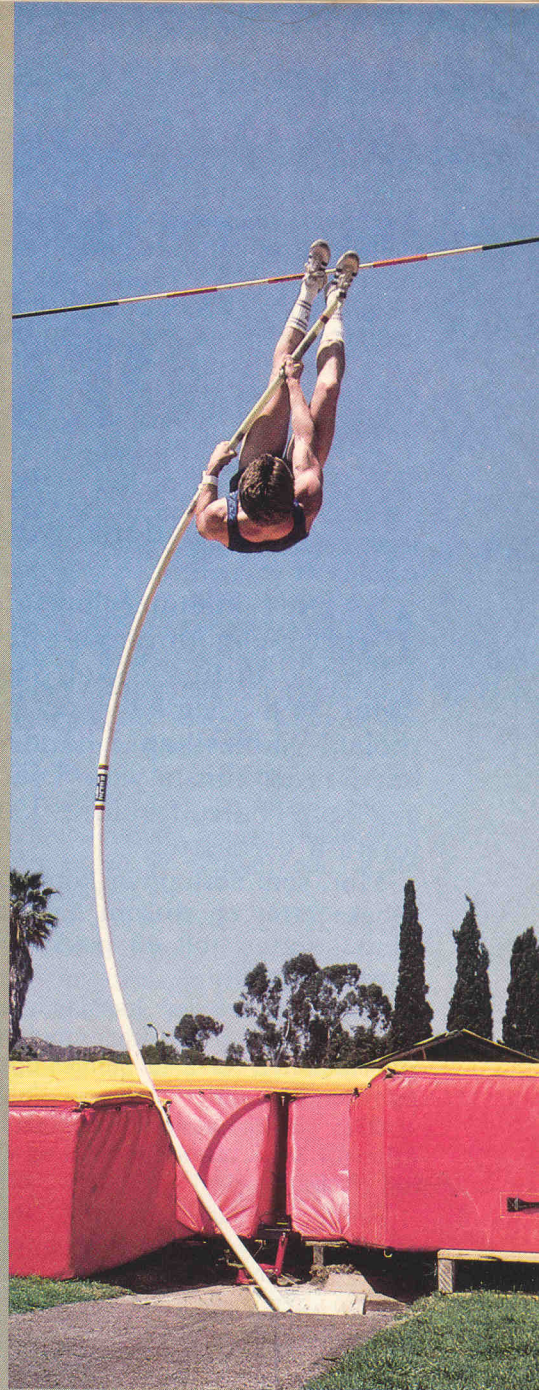

På jakt etter dyktighet

Et tversnitt av unge menn og kvinner under trening i Syd-California, iferd med å oppfylle det olympiske motto "Hurtigere, høyere, sterkere". Ovenfra med solen: Michelle Hopper, gymnastikklærer og mellomdistanseløper, trener til 1500-meteren. James Butt, 33, som vant sølv i 1976, var den første amerikaner til å vinne en olympisk medalje i tresteg. Dan Ripley, stavsprangentusiast siden 12-årsalderen, under trening ved Mt. San Antonio-collegiet i Walnut, California. Roerne Cindy Swope og Robin Reardon gjør gymnastikk under veiledning av instruktøren Harry Sneider ved Ambassador College i Pasadena, California. Mark Gorski fra California, seedet som nr. to i verden i sykkelsprint, gjennomfører et kondisjonsprogram med vekter. Swope og Reardon, til høyre i midten, isolerer spesielle muskelgrupper.

ØVERST TIL HØYRE: G. A. BELLUCHE JR. — PT. — RESTERENDE: HAL FINCH — PT.

JA, ord kan såre!

av Robert C. Taylor

Hva er det mest skadelige vi kan gjøre mot et annet menneske?

BARNET kommer løpende Binn gjennom døren etter en flittig skoledag. "Mor, se hva jeg har laget på skolen!" jubler han. I hånden har han et kunststykke i farger som bare foreldre kan forstå å verdsette.

Mor, som nettopp er kommet tilbake etter en slitsom handle-
runde, setter nok en pakke på plass i skapet.

"Mor, se hva jeg har laget til deg!" Lille Jimmy drar moren i skjortekanten for å få hennes oppmerksomhet.

"Ser du ikke at jeg er opptatt?" utbryter hun utålmodig. "Gå og vis det til din bror!"

Jimmy går langsomt bort. Nedslått og motløs på grunn av morens sinne og mangel på interesse, drar han sin egen dugelighet i tvil. Hans selvtillit er knekket.

Det gjelder voksne også

Altfor ofte blir barnas selvtillit hensynsløst knekket på grunn av foreldres likegyldighet og irritasjon eller venners hjerteløse erting. Men dette gjelder ikke bare barn. Hvem som helst kan rammes.

Tenk på kvinnen som bruker timer på å forberede en spesiell middag til familien. Etter noen sarkastiske bemerkninger om at middagen er for sen, setter familien seg ned og fortærer resultatet av tre timers arbeid på femten minutter. Ingen ros. Ingen takk.

Husmoren, som føler seg utkjørt og frustrert, begynner å tvile på seg selv. "Hvorfor prøve?" tenker hun. "Hva jeg enn gjør, så er det ikke bra nok."

Følelsen av å være verd noe er svært sårbar, og likevel blir den så ofte oversett. I et samfunn preget av egenkjærlighet blir andres følelsesmessige behov ofte neglisjert. Kanskje er *du* blitt nedbrutt og sønderknust av andres nedsettende bemerkninger og handlinger, eller kanskje har du selv gjort det samme mot andre!

En knekket selvtillit er noe av det

vanskeligste å bygge opp igjen. Mange voksne lever med en negativ selvfølelse som de fikk i barndommen. Den usikkerhet og mangel på selvtillit som ble resultatet, preger dem gjennom hele livet.

Selvtillit kjennetegnes av en forståelse for hva et menneske er verd. Mangel på selvtillit kan medvirke til desperasjon og fortvilelse. Selvfornedrelse og selvmord er bi-

produkter av forsterket usikkerhet. Hos barn og voksne vil følelsen av å være verdt noe, fremme innsatsvnen og gir gode resultater.

Mange forsøk er gjennomført for å illustrere hvor viktig det er å ha selvtillit. I et slikt forsøk ble noen tilfeldig utvalgte elever utpekt som store begavelser, allerede første skoledag. Læreren visste i virkeligheten ennå ikke hvem de

flinke elevene var. Han bare roste noen utvalgte for den begavelse han "intuitivt" visste de var i besittelse av. De elevene som ble utpekt, hadde faktisk også mest fremgang. Deres styrkede selvtillit, næret av lærerens forventninger, gjorde hele forskjellen.

Allerede i ung alder begynner barna en naturlig utvikling der de verdsetter seg selv i lys av andres meninger og bemerkninger. Denne selv-vurdering dreier seg ofte om utseende, intelligens, sportslig ferdighet, popularitet og mye annet.

Få foreldre er klar over den virkning de har på sine barn. Et barns oppfatning av seg selv er

sterkt påvirket av hva det tror foreldrene mener om det. Fordi barn er så lett påvirkelige, er det meget lett å forme eller knekke deres selvtillit.

Det begynner i hjemmet

Den største skaden på selvtilliten påføres ofte i hjemmet. For barnet skulle hjemmet være et tilfluktssted fra samfunnets ondskap. For mange er hjemmet isteden bare fortsettelsen på omgivelser som knuser selvtilliten.

Selvtillit kan svekkes på så mange måter; ved mangel på ros og oppmuntring, gjennom personlige nederlag, utilstrekkelighet og tap eller negative bemerkninger fra andre.

Foreldre kan kontrollere selvtilliten hos sine barn. Et barns bemerkninger av typen "jeg er dum", "jeg gjør allting galt", eller "ingen liker meg", kan være tegn på et skår i selvtilliten.

Hvordan ser du at et barn har en sunn følelse av personlig egenverdi? Et slikt barn blir ikke lett skremt eller engstelig. Han kommer godt overens med voksne og de på samme alder. Vanligvis er han blid, energisk og ivrig etter å prøve nye ting.

Utseendet kan være selvfølelsens største trussel for mange. I et samfunn som så misforstått verdsetter skjønnhet høyest, kan et barn med de minste skavanker få følelsesmessige handikap.

Hvis et barn stadig trenger mye ros og oppmuntring, søker det kanskje etter noe som kan fjerne følelsen av utilstrekkelighet.

Mange foreldre tenker altfor lite på hvor viktig det er å bygge opp selvtilliten hos barna sine. En elendig oppfatning av seg selv som ikke blir avhjulpet, vil ha alvorlige virkninger. Holdninger som "hvorfor prøve når det likevel ikke nytter?", blir lett en selvoppfyllende forutsigelse. Lignende forestillinger som "ingen liker meg", eller

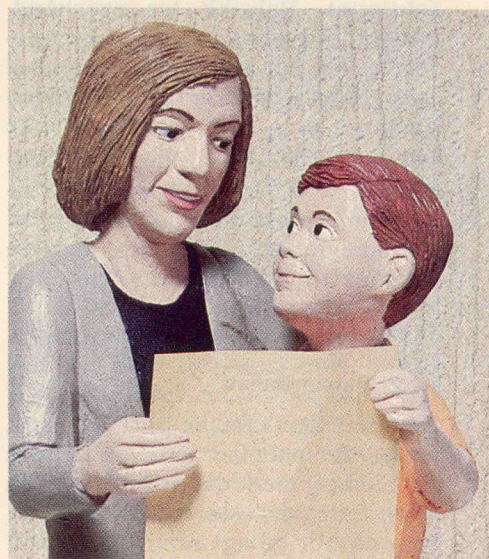
"jeg er stygg", er like ødeleggende.

Et av de beste redskaper i oppbyggelsen av en annens selvrespekt er ros. Men man må skille mellom ros og smiger. Ros er fortjent. Smiger gis uansett — et redskap for den som tror at målet helliger middelet. Den som blir smigret vil antagelig føle seg såret over slik falskheter. I beste fall er smiger virkningsløs.

Hvis lille Suzy hver dag bli fortalt at hun er "snill pike" uansett hvordan hun oppfører seg, mister utsagnet fort mening og virkning.

Ros virker best når den er spesifikk. "Du var hjelpsom idag", er bra. Men "du var flink som klippet plenen idag" er mye bedre. En oppmuntrende og rosende bemerkning ansporer til videre aktivitet av samme type. Dette gjelder for alle aldre. Det at man møter godkjennelse og anerkjennelse hos andre er en av menneskets største motivasjoner.

Dette betyr ikke at folk skulle rose andre ustanselig, men det sier mye om den positive effekt oppmuntring og oppriktige komplimenter har. Ros fremmer en positiv holdning og forbedring. Unge og gamle mennesker lever ofte opp til andres forventninger. Ros fremkal-

SKULPTUR: MICHAEL JON WOODRUFF. FOTOS: G.A. BELLUCHE JR.

ler ønsket om å "fortsette det gode arbeidet", eller å oppnå mer.

Men behovet for ros avskaffer ikke nødvendigheten av korreksjon i rette tid. Spesielt må barn tidlig lære hva slags oppførsel og tanker

(Fortsettes side 28)

Dagens velferdskrise berører deg!

av Clayton Steep

Det finnes en bedre vei! Men hittil har ingen nasjon fulgt den.

HVILKEN nasjon har ikke måttet kjempe med de enorme utfordringer det er tilfredsstillende å sørge for sine trengende?

Foreløpig har ikke vår tids samlede hjelpeprogrammer løst de enorme problemer som de var ment å gjøre, på noen tilfredsstillende måte.

Til tross for de beste hensikter, eksisterer den byråkratiske ineffektivitet. Politikk tar overhånd. Regler blir ikke alltid brukt rettferdig. Så har vi problemet med å luke bort bedragere. Og noen ganger er det utilstrekkelige bevilgninger som plager systemet.

Og det mest tragiske av alt er at de fattige som får hjelp, har en tendens til å *forbli* fattige.

Det er en ond sirkel.

Finnes det en vei ut av den?

Hvor planen finnes

Selv om den ofte er blitt oversett, finnes det en plan som kunne løse problemet med de nødstilte. Den ville lette det store skattepresset som nå blir pålagt samfunnet for å ta vare på de fattige, de arbeidsløse og de eldre. Den ville også skaffe til veie midler til mesteparten av dem, så de ville bli istand til å forbedre sitt lodd i livet og til slutt bli selvhjulpne. Og utover nøden på det individuelle plan ville iverksettingen av denne planen til og

med oppheve forskjellen mellom rike og fattige land!

Hvor finnes en slik plan? Hvorfor er den ikke blitt tatt i bruk?

I femti år har *Den Enkle Sannhet* påpekt hvor en slik plan er åpenbart. Faktisk består den av *åpenbart kunnskap* som regjeringer trenger å kjenne til, og som de ellers ikke kunne ha oppdaget på egenhånd. Den gir svar på hele menneskehetens problemer. Den finnes i Boken som kalles *Den hellige skrift*. Denne åpenbarte kunnskapen ville løse problemet med å hjelpe de fattige, de arbeidsløse, de vanskeligstilte. Planen finnes der, i detalj.

Gud Den Allmektige åpenbarte en gang sin økonomiske og sosiale plan for en hel nasjon — det gamle Israel. Men størsteparten av folket hørte ikke etter. Gud Skaper lovet israelittene at dersom de ville følge hans plan, ville det komme en tid hvor det ikke ville være "noen fattig hos deg; for Herren din Gud skal velsigne deg i det land som Herren din Gud gir deg til arv og eie, *bare* [og her kommer kontraktens betingelser] du er lydige mot Herrens, din Guds røst, så du akter vel på å holde alle disse bud som jeg gir deg idag" (5. Mos. 15:4-5).

Resultatet ville bli en stor nasjonal velstand, "for Herren din Gud vil da visselig velsigne deg, således som han har tilsagt deg, og du skal låne til mange folk, men selv skal du ikke trenge til å låne av noen" (vers 6).

Ikke behov for å låne? Det er riktig, fordi de da ville være blant de rike nasjoner. Gud, som eier all rikdom, ville sørge for det. Dette er en av de store forskjellene mellom Guds plan for hvordan de trengende skal hjelpes, og alle menneskestyrte sosiale velferdsprogrammer: Alene Guds plan innebærer hans spesielle varetekt for å sikre at planen fungerer.

Likevel visste Gud på forhånd at det gamle Israel i sin helhet ikke ville overholde hans lover. Derfor forutsa hans tjener Moses, som fortalt i vers 11, "...for fattige kommer det alltid til å være i landet."

Hvem har ansvaret?

Det er ikke først og fremst ansvaret til de store regjeringer at de trengende, de arbeidsløse og de gamle får hjelp. Det er heller et individuelt ansvar. Moses og Jesus lærte oss ettertrykkelig at det er individets ansvar å hjelpe de trengende (Matt. 25:34-36).

Se deg om. Har vår tids hjelpetil-tak, styrt av mennesker, mange på konkursens rand, virkelig løst fattigdommens problemer? De er sikkert velmente, og det beste et menneske kan gjøre. Men se nå på hvordan Gud takler situasjonen:

"Når din bror [i ditt land, som bor i din nærhet] blir fattig og ikke lenger kan holde seg oppe..." Dette er en beskrivelse av mange individer i våre dagers økonomisk harde tider. Hva sier

Gud vi skal gjøre i slike tilfeller? At vi skal sende den fattige til nærmeste regjeringskontor, hvor han eller hun kanskje kan gjøre seg fortjent til et bidrag som knapt nok strekker til? Der hjelpen så altfor ofte blir stanset straks ens økonomiske situasjon begynner å bedre seg? Nei. "...da skal *du* støtte ham" (3. Mos. 25:35) — du som individ.

Det er hovedansvaret til det lokale fellesskap — kjernefamilien og storfamilien til den fattige og trengende inkludert — å hjelpe sine egne. I tillegg må man være villig til å hjelpe de nødstilte som har flyttet til ens eget nabolag i søken etter bedre muligheter — "innflytteren og den fremmede" (samme vers, '78-utgaven — '78').

Gud er en edel og gavmild Gud. Hans lover gir uttrykk for giverens vesen, i motsetning til egoismen som preger denne verden. Ingen mister "venner" eller endog kontakt med slektninger fortere i dagens samfunn enn de som blir fattige. "Rikdom skaper mange venner, den fattige blir skilt fra sin venn," som Salomos Ordspråk 19:4 påpeker. Vers 7 tilføyer: "Den fattige hates av alle sine frender; ja, også vennene holder seg borte. Han vil vinne dem med ord, men de kommer ikke" ('78').

Det siste de fattige trenger, er å bli forlatt, overlatt til å vansmekte i skitt, elendighet og håpløshet. "Du skal lukke opp din hånd for din bror, for de trengende og fattige som du har i ditt land," formaner Gud (5. Mos. 15:11). De trenger en hjelpende hånd for å komme på fote igjen, eller å komme på fote for første gang, å bli selvhjulpne medlemmer av samfunnet. Denne hjelp kan innebære personlig veiledning, slik at feil som tidligere ble begått og som forårsaket fattigdommen, kan bli unngått i fremtiden.

"Salig er den som akter på den elendige," fremhever Bibelen, "på den onde dag skal Herren frelse ham" (Salm. 41:2). Gud er Forkjemperen for de virkelig fattige og trengende. Han lover også gavmildt å velsigne enhver som hjelper de underprivilegerede. Han har bundet seg til å betale tilbake det som blir gitt: "Den som forbarmer seg over den fattige,

låner til Herren, og Herren skal gjengjelde ham hans velgjerning" (Ordsp. 19:17).

I vår tids samfunn er dessverre det personlige ansvar allerede overtatt av menneskenes regjeringer. I tillegg er mennesker som kan hjelpe, ofte mistenksomme og avventende til å hjelpe dem som synes å være trengende. Selvsagt finnes det de som er fattige på grunn av pur latskap. Vi har dem som kunne arbeide, som kunne forbedre sin stilling, men som foretrekker å leve på støtte. Tilfeller av velferdsbedragere og sosiale parasitter har fått folk til ikke å ville ta seg av dem som virkelig fortjener hjelp. Men det store

Det er ikke først og fremst ansvaret til de store regjeringer at de trengende får hjelp. Det er heller et individuelt ansvar.

flertall er villig til å arbeide og forbedre sin stilling, bare muligheter og en hjelpende hånd er tilgjengelig.

Guds program tillater ikke dovenskap eller uærlighet. "Hvis noen ikke vil arbeide, skal han heller ikke ete," erklærer Bibelen (2. Tess. 3:10). Desto større grunn til å legge ansvaret med å hjelpe de trengende fra store upersonlige regjeringskontorer (som ikke har noen mulighet til å forsikre seg om at bare de som er verdige, blir hjulpet) over til enkeltpersoner som kjenner til naboenes situasjon og som er istand til å opprettholde personlig kontakt med dem.

En plan med hjertelag

De gamle israelitter under ett lyktes ikke hederlig og konsekvent å gjennomføre Guds åpenbarte, finansielle program. Det finnes heller ikke noe historisk vitnesbyrd om noen annen nasjon som ikke opptrådte på samme måte. Men Guds plan vil bli tvunget gjennom, og det mye snarere enn nasjonene aner. Den vil utgjøre fundamentet for den økonomiske og sosiale

struktur i morgendagens verden, enten nasjonene liker det eller ei.

Dette er måten Guds plan virker i detalj. Et viktig punkt som vi må forsøke å forstå, blir utredet i 5. Mosebok kapittel 25. Det var meningen at menneskenes familier skulle opprettholde en tilknytning til jorda. Å bryte dette båndet har vært en alvorlig feil. Det er langt mer enn bare en sentimental forbindelse mellom menneskene og jorda. Vi er skapt av jordens støv. Den skulle tilhøre oss inntil døden kommer, og da skulle den gå over til en annen i familien som et livslangt arvestykke.

Fordi personlig eie av en skattefri arv er grunnleggende for Guds økonomiske system, er det innlysende hvorfor ingen nasjon ville tillate at Guds plan trådte i kraft. Men dersom vi levde i henhold til Guds bud, ville hver familie ha et stykke skattefri jord å bo på eller å falle tilbake på i et nødstilfelle. Denne rett til jord ville være det *minimum* en familie er verd.

En landeier kunne foreta forbedringer på jorda og tilhørende byggverk og således høyne dets verdi, og følgelig sin egen verdi og levestandard. Dette ville virke ansporende på ham, siden han ikke ville bli beskattet for eiendommens verdi. (Det ville forventes at han betalte Gud faste 10 prosent, kalt en tiende, av utbyttet, men minus forretningsutgifter, selvfølgelig.)

En person underlagt Guds system kunne aldri selge jorda si for godt (3. Mos. 25:23), men han kunne forpakte den bort for en begrenset tid. På moderne folkemål ville vi benevne dette som en bygslingskontrakt. Hvert 50. år ble et jubelår erklært nasjonalt (v. 8-17). Et arvestykke kunne "selges" — eller forpaktet bort — kun frem til jubelåret. I det året ville det nok en gang returnere til sin rettmessige eier. (Byeiendommer kunne imidlertid bli solgt for godt for ytterligere utvikling — se 3. Mos. 25:29-31).

En person som leiet ut landområdet sitt kunne imidlertid få det tilbake før jubelåret dersom han ønsket det. Når som helst han ønsket det kunne han gjenoppta det ved å oppheve bygselen og refundere et passende forholdsmessig beløp til den personen han hadde bygslet

det til. På denne måten ville en person aldri for godt miste det aller minste av sitt skattefrie hus og hjem. Dette er fremgangsmåten for hvordan jordbruksland vil bli behandlet i morgendagens verden, slik at alle "skal sitte hver under sitt vintre og sitt fikentre" — et bilde på den fred som vil prege den kommende tidsalder — det vil kreves at enhver har sitt eget jordstykke enten i byen eller på landsbygda (se Mika 4:4).

Hvor forskjelligartet vil ikke den verden bli! Av de massene som har klumpet seg sammen i vår tids storbyer, er det få som direkte eier landeiendommer. Mange er leiboere, og har lite å falle tilbake på i hårde tider. De som har pantelån er ikke særlig bedre stilt, skjønt de i alle fall har en viss verdi i eiendommen utover heftelsene. Men i hårde tider kan de miste jorda ved at lånene sies opp. Og selv de som klart og tydelig eier land kan fremdeles risikere å miste det hvis de noen gang ikke skulle bli istand til å finne kontanter til å betale eiendomsskatten med.

Mer hjelp

Den bibelske plan som ble gitt til det gamle Israel, inneholder tallrike tilleggspunkter som tar for seg

personlige økonomiske anliggender.

Hvis en person bygslet ut jorda si og så trengte å kjøpe den tilbake, men ikke hadde penger til dette, kunne han appellere til slektningene sine om hjelp til å kjøpe den tilbake (3. Mos. 25:25).

Videre skulle alle lån til nødstilte være rentefrie, i motsetning til lån til investeringsformål (v. 36-37).

Guds plan spesifiserer en syvårs-statutt som innskrenket alle korttidslån som var pådratt av de som var under myndighet av Guds lover (5. Mos. 15:1-2). Tenk deg hva det ville bety for vår tid, hvor forbrukerne ofte blir ledet ut i økonomisk ruin fordi de blir oppmuntret til å stifte gjeld og å kjøpe på kreditt. Få utlånere ville være villige til å utvide kreditt til forledete kjøpere for luksusvarer og unødvendigheter, dersom de risikerte ikke å få tilbake pengene før ettergivningen i det syvende året! Samfunnet ville raskt gå over til en kontantkjøpspolitikk som grunnprinsipp.

Dersom en person av en eller annen grunn ble offer for virkelig hårde tider, eller om han ikke følte seg istand til å ivareta sine egne

anliggender, ville han under Guds plan ikke gå et liv i slumkvarterene i møte som et mislykket vrak. I en syvårsperiode kunne han bygsle bort sitt arvestykke og gå i tjeneste hos noen som var velstående. På slutten av denne perioden ville det så forventes at hans arbeidsgiver gir ham et generøst vederlag. Han kunne få en ny, frisk start. Men dersom tjeneren ønsket det, kunne han fortsette avtalen for de årene som stod igjen til jubelåret, og når det så kom, ville han være fri og få tilbake det landet han hadde arvet (3. Mos. 25:39-54; 5. Mos. 15:12-18).

Guds program for hvordan man skal ta seg av de trengende har tilstrekkelig fleksibilitet når det gjelder hvordan individuelle problemer skal løses, og alle medfører de et engasjement hos slektninger, naboer og arbeidsgivere heller enn upersonlige regjeringskontorer. Men det finnes situasjoner der hjelp er nødvendig utover det personlige plan.

Situasjoner kan oppstå der en eller annen i nød ikke har noen slektninger å søke hjelp hos, eller ressurser å øse av. Guds plan tar også hensyn til slike tilfeller. Hvert tredje år jorda ble dyrket og høstet
(Fortsettes side 28)

DEN SANNE KIRKE

(Fortsatt fra side 9)

HVILKEN som er Guds ene sanne kirke.

La oss vende tilbake til Edens hage og GRUNNLEGGELSEN av denne verden.

Grunnleggelsen av denne verden

Det første menneske, mannen Adam, ble forledet av sin hustru Eva til å være ulydig mot Gud og fornekte LIVETS tre. Dette treet ville ha forenet ham med Gud. Men da Adam hadde valgt det andre treet, STENGTE Gud Adam og hans familie ute fra LIVETS tre — INNTIL Gud ville sende Jesus, den ANNEN ADAM, for å gjøre det mulig for menneskeheten å bli forsonet med Gud. HENSIKTEN med Guds kirke er egentlig å forsone — og forene — menneskene med Gud.

Eva hadde trodd på Satan da han sa at hun ikke kom til å dø — fordi hun var en udødelig sjel. Hun

trodde det, og siden da har hennes barn trodd denne løgnen. Adam fulgte henne ved å velge SIN EGEN kunnskap om godt og ondt fremfor den kunnskap Gud *åpenbarte*. Han fulgte sin menneskelige ånd fremfor å motta Guds Hellige Ånd og bli ledet av den.

For å si det på en annen måte: de to første mennesker ble kidnappet av Satan, og fulgte kidnapperens LEVEVIS, kunnskaper og forståelse — istedenfor Gud, som kunne ha blitt deres Far, men som de ikke trodde på.

Men Guds *hensikt med menneskene skal stå fast!* Gud kommer til å løse ut sin potensielle, kidnappede familie.

Men siden den menneskelige familie ved Adam hadde valgt SYNDENS vei, og siden synden bragte menneskene lidelser, sorg, ulykke og død, stengte Gud dem ute fra LIVETS tre, så de ikke skulle få et evig liv i smerte, sorg, elendighet og lidelse. Likevel skulle det gjennom

Kristus bli mulig å oppnå evig liv for alle som traff det rette valg senere — gjennom den ANNEN Adam.

Dermed ble det alt ved *grunnleggelsen* av den nåværende menneskeverden og dens sivilisasjon (Åp. 13:8) bestemt at Kristus, "Guds lam", skulle komme og bli ofret for å forløse de fortapte. Da denne verden, som begynte med den menneskelige Adam, ble grunnlagt, ble det bestemt at "det er menneskenes lodd én gang å dø, og deretter dom" (Heb. 9:27). Men hvordan kan et menneske dømmes etter sin død?

Dette er beskrevet i 1. Korintierbrev 15:22: "For likesom alle dør i Adam, så skal og [de samme] alle levendegjøres i Kristus" — ved en oppstandelse. Dette er skildret i Åpenbaringen 20:11-12 som Dommen for den store hvite trone. Ved denne dommen blir "livets bok" åpnet. De som blir kjent skyldige — og det blir alle — skal så få vite

at Kristus, den annen Adam, er kommet og har sonet dødsstraffen i deres sted. Hvis de da angrer, vil de få adgang til LIVETS tre. Da kan de ennå bli unnfanget og så født som Guds barn og bli innlemmet i FAMILIEN GUD.

I mellomtiden er imidlertid alle døde, og vil forbli døde til oppstandelsene.

Den annen Adam

Da Gud mente at tiden var inne, omtrent 4 000 år etter at Adam syndet og denne verdens grunnvoll ble lagt, sendte Gud sin sønn Jesus, født av mennesket Maria og unnfanget ved Guds Hellige Ånd. Han kom som den annen Adam, men i motsetning til den første Adam, valgte han LIVETS tre.

Jesus ble født ved Den Hellige Ånd og var helt fylt av Guds Ånd. Han hadde det nære forhold til Gud som DEN FØRSTE Adam forkastet. Han var unnfanget og født i menneskeskikkelse ved Gud. Han sa: "Jeg har holdt min Faders bud" (Joh. 15:10), mens den første Adam forkastet dem og valgte sine egne goder og onder isteden. Jesus valgte LIVETS tre.

Jesus sa: "Jeg vil bygge min kirke" (Matt. 16:18). Det er det første sted i hele Bibelen at ordet *kirke* forekommer. Hvis vi skal besvare spørsmålet i overskriften på denne artikkelen — "HVOR er den sanne kirke?" — må vi først spørre oss selv: Hva *er* egentlig en kirke? Hva var det Jesus bygget? HVORFOR skulle det bygges en kirke? Finnes det nå én kirke som Jesus bygget — eller mange? Er kirken nå delt i mange trosretninger, sekter og grupper? Eller er det bare den ENE, opprinnelige, sanne kirke som Jesus bygget?

Hvorfor en kirke?

Det nye testamente i Bibelen ble opprinnelig skrevet på gresk. Vårt ord *kirke* er oversatt fra det greske ordet *ekklesia*, som betyr "de utkalte", fra *ek* (ut) og *klesia* (kalt). Ordet innebærer at noen blir utkalt for å møtes, særlig i en religiøs menighet. Det betyr ikke en bygning, med spisstak, tårn og spir og et kors over inngangen.

I symbolsk betydning snakker man om Kirken som Guds samfunn (eller familie) (Efes 2:19-

21), som en bygning som skal vokse til et hellig TEMPEL, som Kristus skal komme til når han vender tilbake til jorden som kongers Konge for å herske over alle jordens nasjoner.

Men HVORFOR er det en kirke? HVORFOR kalle dens medlemmer ut fra denne verden? Det blir besvart gjennom et annet spørsmål: Hva er iveien med denne verden? Den ble bygget på sviktende grunnlag. Den er gjennomsyret av ondskap som fører til menneskelig lidelse, fortvilelse, skuffelser og død.

I tradisjonell kristendom later det til å være et grunnbegrep at Gud skapte Adam som et fullkomment, udødelig, åndelig vesen — at Satan kom inn i bildet og ødela denne fullkomne åndelige mekanismen — og at kristendommen skal være Guds forsøk på å reparere skadene og gjøre mennesket like fullkomment som det var før Satan gikk løs på det. Men dette er FULLSTENDIG GALT og stikk imot det Bibelen åpenbarer for oss.

Vi har vist at Gud skapte mennesket som DØDELIG, og ga det bare en midlertidig dyrisk tilværelse. Mennesket holder seg i live ved å ånde inn luft, gjennom blodomløpet og ved stadig å tilføre kroppen næring og vann fra jorden. Mennesket forkastet LIVETS tre som ble fritt tilbudt. Menneskene fikk aldri udødelig selvstendig liv, men slo isteden inn på en livsform som resulterte i smerte, lidelse, misnøye, ulykke, sorg og død. Et organisert samfunns sivilisasjon ble bygget på denne grunnvolden. Jeg sammenlignet denne sivilisasjonen med en bygning som er ført opp med dårlige materialer på en råtten og smuldrende basis.

Gud prøver IKKE å reparere denne forvitrende og råtnende overbygningen som vi kaller vår sivilisasjon. Gud sendte sin egen sønn, Jesus Kristus, som den ANNEN ADAM, for å gi verden en NY START, en helt ny og anderledes struktur for vår sivilisasjon.

En verden i fangenskap

La meg bruke et annet bilde på dette. Gud sa: "La oss [Gud og Ordet] gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse." Gud skapte mennesket etter Guds slag, på samme måte som han skapte feet

etter feets slag og alle andre dyr etter sine slag. Men Gud formet mennesket av JORDENS STØV (1. Mos. 2:7) og ga det en midlertidig eksistens ved at det måtte ånde luft. Gud sa til dette dødelige mennesket at hvis det syndet, ville det DØ. Mennesket var ikke og er ikke noen udødelig sjel, men en sjel som har en midlertidig eksistens. Men det kunne ha blitt et Guds barn. Hadde Adam valgt Livets tre, ville han ha mottatt Guds udødelige LIV. Guds ånd ville ha kommet inn i ham, gått sammen med hans menneskelige ånd, og forenet ham med GUD som Guds sønn og et virkelig medlem av FAMILIEN GUD.

Adam og alle hans barn hadde derfor muligheten til å bli Guds barn. Men så kom Satan, og gjennom Eva lokket han Adam til å gå med på å bli kidnappet. Satan kidnappet dem som KUNNE HA BLITT Guds egne barn. Men ved at de var bevisst ulydige mot Gud, at de avsto Guds tilbud om å bli hans barn, og vendte seg mot Satans LEVEVIS — valgte menneskene ikke bare kidnapperens livsform og sivilisasjon, men nedkalte også over seg selv syndens lønn — DØDEN.

TENK OVER HVA DETTE BETYDDE!

Mennesket fikk lov til å treffe sin egen avgjørelse — enten et evig liv ved å adlyde Gud og velge LIVETS tre, eller DØDEN ved å være ulydig og velge kunnskapens tre, dødens tre. Adam valgte å være ulydig.

Gud kunne ikke ettergi den straffen som han tydelig hadde sagt ville bli følgen av ulydighet. Hva gjorde så Gud? Hvordan ville Gud selv nå redde dem som kunne ha blitt hans barn, fra kidnapperen? Ikke ved å gå på akkord med SIN EGEN LOV og oppheve straffen, *men* ved å bestemme dengang verdens grunnvoll ble lagt, at han ville sende sin egen sønn, Jesus Kristus, til jorden. Jesus ville leve uten synd, og siden han ikke selv skulle lide straffen, ville han ta på seg straffen — *døden* — i menneskets sted.

Dengang verdens grunnvoll ble lagt, bestemte Gud derpå at slik alle mennesker etter Adam hadde syndet og derfor måtte dø — så ville disse SAMME MENNESKENE GJENNOM KRISTUS kunne *gjenoppstå* til

nytt liv, ETTER at straffen var blitt sonet for dem av Jesus Kristus.

Derfor er menneskets eneste *håp* en *oppstandelse* fra de døde, takket være at Jesus har sonet dødsstraffen i deres sted.

MEN — OG DETTE ER VIKTIG! Gud kunne ikke påny gi alle mennesker adgang til livets tre, FØR Jesus var kommet og hadde sonet dødsstraffen for dem alle, for alle mennesker har jo syndet.

Gud sendte ikke Jesus for å sone denne straffen, før det var gått 4000 år — nesten 2000 år før vår tid. I mellomtiden hadde milliarder av mennesker levd og dødd. *Guds store plan* å formere seg selv gjennom menneskene, måtte altså *begynne* med Jesus, den annen Adam. Gud hadde latt denne verden bli grunnlagt av den første Adam, mens han *la selve grunnvullen* for Guds verden gjennom Kristus, den annen Adam. Han la den gjennom den ene mannen — Jesus. Jesus sa at han ville bygge sin kirke. Kirken er den spede begynnelse på Guds nye sivilisasjon.

Slik Gud første gang opprettet sitt styre på jorden gjennom den basunengelen som vi kaller Lucifer, og som Gud satte på jordens trone — slik vil Guds *nye* sivilisasjon etableres ved at Guds herredømme gjenopprettes på jorden gjennom Kristus og kirken. Gud startet altså den *nye* sivilisasjonen — eller styret — gjennom Jesus og de 12 apostlene Jesus valgte ut og kalte til seg blant mennesker som levde på den tid — i det første århundre etter Kristus.

Kirken måtte begynne i det små og vokse seg større. Den begynte med de 12 apostlene og de 120 som ble døpt på pinsedagen år 31 e.Kr. — den dag da kirken ble grunnlagt.

Jesus sa: "Jeg vil bygge min kirke" (Matt. 16:18). I Ef. 2:21 kalles kirken en bygning — faktisk Guds åndelige tempel. Den hadde en **GRUNNVOLL** (vers 20) — Jesus Kristus selv, sammen med apostlene og profetene (Ef. 2:19-22).

Tenk nå på følgende som Jesus lærte: "Derfor, hver den som hører disse mine ord og gjør etter dem, han blir lik en forstandig mann, som bygget sitt hus på fjell; og skyllregnet falt, og flommen kom, og vindene blåste og slo imot dette

hus, men det falt ikke; for det var grunnlagt på fjell. Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør etter dem, han blir lik en uforstandig mann, som bygget sitt hus på sand; og skyllregnet falt, og flommen kom, og vindene blåste og slo imot dette hus, og det falt, og dets fall var stort!" (Matt. 7:24-27.) Jesus henviste til kirken, som er bygd med Kristus som **FUNDAMENT** ("og klippen var Kristus" — 1. Kor. 10:4). Han refererer også til denne verden som er bygget på "sanden" som består av djevelen Satan og Satans levevis med forfengelighet, selvopptatthet, lyster og begjær, konkurranse og strid — det levevis Adam valgte — den vei denne verden ble **GRUNNLAGT** på. Jesus gikk tilbake til *grunnvollene* for verden og for kirken, og sammenlignet dem med bygninger.

Den bygningen som er denne verden og dens samfunn og sivilisasjon — med en overbygning av systemer, skikker og adferd og styresett — er, som før nevnt, gjennomsyret av dårlige materialer og slett håndverk. Og Gud kommer til å la den bygningen (en verden bygget på **MENNESKENES** begreper om godt og ondt) **FALLE**, og **DET FALLET BLIR STORT!**

Gud sier: "Dersom Herren ikke bygger huset, arbeider de forgieves som bygger på det" (Salm. 127:1).

Det var *Satan*, og ikke Gud, som bygget det huset som er denne verden. Jesus kom ikke for å **REPARERE** denne dårlig konstruerte bygningen. Han ville ikke forsøke å redde den overbygningen som er bygget med Satan som grunnvoll.

Isteden sa Jesus: "Gå ut fra dem [fra denne verden] og skill eder fra dem" (2. Kor. 6:17).

Jesus valgte ut sine apostler forat de sammen med ham skulle være en del av grunnvullen for *en helt ny bygning* — ja, **EN HELT NY VERDEN**.

En ny sivilisasjon er på vei!

Hva var Jesu evangelium — hans **BUDSKAP**? Hva lærte han? Han snakket ikke bare om seg selv alene — men om **GUDS RIKE** som er den fødte Guds **FAMILIE**. Den skal herske over alle nasjoner når Guds herredømme blir gjeninnført på

jorden, når Kristus kommer igjen og Satan blir forvist.

Den menneskelige unnfangelse og fødsel er et nøyaktig bilde på hvordan vi åndelig blir født av Gud. Hvert enkelt menneske kan sammenlignes med eggcellen inne i moren. For at vi skal kunne bli født av Gud, må den guddommelige sæd — Guds Hellige Ånd utgått av ham selv — trenge inn i oss og befrukte oss. Dermed er vi unnfanget — en guddommelig kime. Vi er unnfanget inne i vår åndelige mor — Guds Kirke. Kirken er "Jerusalem . . . der oppe, som er . . . vår mor" (Gal. 4:26). Så får vi åndelig næring gjennom Kirken vår mor, og denne åndelige føde er Guds eget Ord. Men ennå er vi bare unnfanget, ikke født før vi "[vokser] i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus" (2. Pet. 3:18). Dette er klart og tydelig forklart i vårt gratis hefte *Hva menes egentlig med . . . "FØDT PÅNY"*?

Jesus forklarte for fariseeren Nikodemus (Joh. 3:3-6) at for å komme inn i Guds Rike må vi bli **FØDT** påny. Født av **GUD**. Og hva **ER** så Gud? Foran har vi vist at Gud er en guddommelig **FAMILIE**. Men som Skaperen av hele universet er Gud også **HERSKER** over alt han har skapt. Gud **REGJERER** **GJENNOM** **SITT** **STYRE**. Ethvert styre er basert på en grunnlov, en lov som fastsetter regler for hvordan vi skal oppføre oss — og bestemmelser som regulerer forholdene mellom individer eller grupper. Guds lov er uttrykk for Guds levevis, og den bygger på *kjærlighet*. Det er kjærlighet som strømmer ut mot andre og i forholdet til andre. Menneskelivet skal ledes av kjærlighet til Gud og kjærlighet til vår neste. Det er selve grunnlaget for Guds åndelige **KARAKTER**.

Hva var Jesu evangelium? Ordet *evangelium* betyr "godt nytt", "godt budskap". Jesu evangelium var det glade budskap at **GUDS RIKE** skulle komme — at **GUDS FAMILIE** skulle herske over **JORDEN** og **HELE UNIVERSET**. Det gratis heftet *What Is the True Gospel?* (*Hva er det sanne evangeliet?* — ennå ikke på noe skandinavisk språk) gjør dette misforståtte spørsmålet klart. Skriv etter et eksemplar idag.

(Fortsettes i neste nummer)

Er det sant at “NOEN ER FØDT SLIK”?

av Donald D. Schroeder

Hvordan utvikles menneskenes seksuelle følelser? Hvorfor blir ungdommer homofile eller transvestitter? Denne artikkelen vil gi deg kunnskap som kanskje selv sexologer ikke har forstått!

Mange av oss blir nok forbauset — ja, kanskje sjokkert!

Det skjer ikke automatisk at en ung mann og kvinne blir seksuelt tiltrukket av hverandre, og heller ikke at de vil elske og ære hverandre, gifte seg og beskytte hverandre.

Disse følelsene eller lystene er ikke alle nedarvet eller medfødt i menneskets natur.

Ikke medfødt

Heteroseksualitet — seksuell tiltrekning mot det annet kjønn, er ikke ubetinget medfødt. Det er heller ikke homoseksualitet — seksuell tiltrekning mot ens eget kjønn. Det er forøvrigt heller ingen andre ødeleggende seksuelle følelser eller angst for seksualitet.

Menneskene er ikke født med en nedarvet seksuell erkjennelse eller seksuelt instinkt som definitivt driver dem i en bestemt retning.

Det er en grunn til at mange homofile tror at deres seksuelle følelser og emosjoner “er født slik”; at deres seksuelle begjær er like naturlig som øyenfargen.

Genetikk og hormoner spiller en rolle i utviklingen av menneskenes seksualitet, men ikke slik mange tror. Individuelle reaksjoner på kultur, foreldre og personlige opplevelser spiller en meget viktig

rolle i utviklingen av menneskenes seksuelle følelser. Men i tillegg mangler en avgjørende kunnskap utover biologi og kulturelle studier i moderne undervisning om menneskenes seksuelle og følelsesmessige utvikling.

Manglende kunnskap

Vitenskapelig sexologi er en nykomling. Det begynte rett etter midten av det 19. århundre. Sexologer har virkelig skaffet seg viten og forståelse om genetikk, hormoner og omgivelser, og deres innvirkning på utviklingen av menneskets seksualitet.

Likevel, “den homoseksuelle drivkraften i hankjønn forblir uforklarlig,” skriver psykolog C.A. Tripp i sin bok, *The Homosexual Matrix* (side 53), som oppsummerer forskningen på dette feltet. Men “den manglende drivkraft” er beskrevet i din Bibel!

I alle år har menneskeheten avvist viktig kunnskap fra Skaperen. Forskere avviser kunnskap som må åpenbares, og leter etter svar på ødeleggende menneskelige problemer — seksuelle og andre — ved hjelp av egne begrensede fysiske erfaringer og resonnementer. De ser etter svar i menneskekroppens fysiske og psykiske egenart, mens hovedproblemet er åndelig — et problem med individets åndelige holdning, motivasjon og begjær.

Forskere har utviklet teorier for

å forklare individuelle menneskelige følelser, problemer og motivasjoner uten virkelig å forstå menneskenaturens sanne beskaffenhet. Dette må vi forstå først. Først da kan vi med rette bruke sexologiens påviselige oppdagelser.

Hvorfor er menneskeheten blitt hjemsoekt av så mange ødeleggende seksuelle problemer? Hvorfor har vi seksuell angst og fobi? Hvorfor så mange ulykkelige forhold i ekteskapet? Hvorfor så mange destruktive følelser mellom menneskene og mellom kjønnene?

Bibelen viser opprinnelsen til disse problemene i hendelser som fant sted før den første mann og kvinne ble skapt.

Det første abnorme vesen

Skriften åpenbarer eksistensen av en mektig ånd, en erkeengel, som gjør opprør mot loven og herredømmet — Skaperens vei (Jesaja 14:12-15; Esekiel 28:12-19).

Hans navn er Lucifer på latin, og betyr Lysbringer. Han ble skapt for å bringe Guds sannhet til jorden, som først ble bebodd av engler, og senere av mennesker. Isteden påvirket denne mektige erkeengelen en tredjedel av Guds engler til å følge hans egoistiske og egenrådige vinningsvei (Åpenbaringen 12:4). Hans engler ble demoner.

Disse åndene avviste Guds kjærlige vei, giver-veien eller kjærlighetens vei, som er veien til

dyptgående respekt og medfølelse for andres mening og velferd i tillegg til egeninteresser. Guds lover definerer kjærligheten.

Lucifers opprør førte til at hans navn ble forandret til Satan, som betyr Motstander. Satan resonerte med at vinningsveien var den vei han ville følge. Det vil si at man er sin egen autoritet på riktig og galt. Det er begjærets vei, å gjøre det som virker tilfredsstillende og spennende for en selv — å eksperimentere for å se om det finnes en bedre vei enn Guds vei. Lykke, hevdet Satan, er å erverve seg alt en kan. Han ble Guds konkurrent.

Så planla Gud, gjennom uavhengig moralsk rådighet å skape sin egenart i menneskene og bringe dem inn i Guds FAMILIE. Denne fantastiske beretning om meningen med menneskeheten begynner i 1. Mosebok 1:3.

“Og Gud sa: La oss gjøre mennesker i vårt bilde” (1. Mos. 1:26). Tenk på det! Gud er iferd med å gjensker seg selv! Menneskenes eksistens er bare en fysisk, kjemisk eksistens. Jorden er kun et trenings- og prøveområde for utviklingen av guddommelig karakter (Dette er mer inngående forklart i vårt gratis hefte *Hvorfor ble vi født?*)

Satan kunne ikke tåle menneskenes seksualitet og Guds mening med den. Satan hadde ikke noe seksualliv (Markus 12:25). Han kunne ikke reprodusere, men han kunne påvirke menneskene med sine holdninger og egenskaper.

Seksuallivet fra godt til ondt

Da Gud gjenskapte en levelig jord etter Satans opprør og satte mennesker på den, leser vi: “Til mann og kvinne skapte han dem” (1. Mos. 1:27). Skaperen kalte hele sitt skaperverk “godt” (vers 31), innbefattet sex.

Gud lot ikke det første paret være uvitende om sin seksualitet og en sømmelig anvendelse av den. Til tross for at de var nakne, skammet de seg ikke (1. Mos. 2:25).

Gud var den første seksualopplyser. Han forkynte: “Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og bli hos sin hustru, og de skal være ett kjød” (1. Mos. 2:24).

Ekteskap mellom en beredt mann og kvinne er den Gudsbeskikkede seksuelle erkjennelse og mening

med seksuelle forhold. Gud kjenner menneskenes følelsesmessige behov. Han sa at “det er ikke godt at mennesket er alene” (1. Mos. 2:18). Forstå dette. Det er livsviktig! Gud visste at mannen trenger å gi og motta anerkjennelse, ømhet og kjærlighet fra et annet menneske for å være lykkelig og tilfreds, for å fylle en tomhet i livet. Derfor skapte Gud kvinnen.

Men Gud skapte også kvinnen med behov for å motta og gi anerkjennelse, å dele ømhet og kjærlighet med andre mennesker for å bli tilfreds. Derfor skapte Gud familien, en forbindelse på Guds eget plan. For å etablere en familie trengs seksuell tiltrekning. Derfor skapte Gud seksualiteten — gjorde mennesket til mann og kvinne.

Gud foreskrev ekteskapelig kjærlighet og seksualitet som den riktige bruk av seksualdriften. Seksuallivet i ekteskapet tjener til mer enn reproduksjon. Den skal knytte et par sammen i kjærlighet og respekt på en måte som ikke deles med andre, og bygge stabile familieforhold.

I sin første seksualundervisning lærte Gud oss at ekteskap er for mennesker som er modne og selvdisciplinerte nok til å forlate foreldre og etablere et eget hjem. Foreldre skal lære barna å verdsette Guds veier gjennom sitt eksempel. Det krever forståelse av Guds lover og åndelig modenhet. Påvirkelig ungdom trenger modne foreldre til å lære og lede dem i deres høyst mottagelige ungdomsår til å forstå veien til virkelig fremgang og lykke. Det innebærer omhyggelig opplæring i riktig seksuell identifisering for kvinner og menn, og en god seksualopplysning basert på Guds lover åpenbart i Bibelen.

Men i sin plan for å gi menneskene muligheten til å utvikle karakter på fritt moralsk grunnlag, måtte Gud tillate Satans kontakt med det første paret. Han måtte se hvilken vei de valgte å gå.

Meget raskt fikk Satan den første kvinnen til å tro på den falske påstanden at Gud hadde løyet for dem. Eva ble narret til å stjele fra Gud, og Adam, som oppgav sin Gudsbeskikkede lederrolle, fulgte svakelig sin kone.

De to første menneskene gjorde opprør mot sin Skaper og tok noe

som ikke var deres. De bestemte seg for å eksperimentere med kunnskap, og å tilta seg retten til selv å bestemme hva som er godt og ondt. Dette ble symbolisert ved “treet til kunnskap om godt og ondt”.

Plutselig fikk de en ny og avvikende innstilling. De ble forlegne da de oppdaget sin nakenhet. De gjemte seg for Gud. Da Gud spurte hvorfor de gjemte seg, svarte Adam: “Jeg ble redd fordi jeg var naken” (1. Mos. 3:10). Den hebraiske roten til ordet *naken* som her er brukt, impliserer nakenhet i negativ betydning. Gud svarte: “Hvem har sagt deg at du er naken?” (vers 11.)

Hvem? Bare Satan hadde snakket med dem. Men han hadde tilkjennegitt forestillingen om at de burde skammes over måten Gud hadde skapt dem, over sin seksualitet og seksuelle forskjell. Satan er opphavsmannen til forestillingen om at seksualiteten egentlig er ond, skitten og skammelig.

Slik begynte vrangforestillingen om seksuelle holdninger og følelser mellom menneskene!

Siden dengang har Satan jobbet i menneskenes kulturer for å forderve menneskenes holdninger, følelser og forhold. Han har plantet selvopptatte følelser og holdninger i menneskesinnet så menneskene tror disse lunene og følelsene er medfødte følelser. Noen mennesker har i tidlig barndom tillatt og akseptert gale følelser for eller tiltrekning av sitt eget kjønn. Denne utviklingen begynner så tidlig hos noen at mange homoseksuelle og lesbiske tror de er medfødte menneskelige følelser.

Kulturer bedratt av djevelen

Adam og Eva ble drevet ut av Edens hage og ble utestengt fra kontakten med Guds Ånd. Siden dengang er menneskeheten som helhet blitt avskåret fra Guds Ånd, som skulle ha ledet dem til riktig livsførsel og til selve Livet.

Menneskeheten ble gitt 6 000 år til å utvikle sin kultur under Satans innflytelse og dermed erfare resultatene. De forferdelige resultatene står skrevet i Bibelen og ofte i verdslig historie. 1. Mosebok, Biblens innledende bok, beskriver alene om erfaringen av all urett menneskelig og seksuell handling og de

Seksualitetens virkelige verden

Det finnes mange uheldige menneskelige seksuelle og emosjonelle følelser — noen for uanstendige til å beskrives (Efeserne 5:12). Alle minner de oss om varianter av seksuelle og følelsesmessige tilstander som kan oppstå i ukontrollerte sinn og liv.

Flertallet av menn i de fleste kulturer er heteroseksuelle. Men selv heteroseksuelle utvikler grader av homoseksuell interesse (en grad av biseksualitet). Heterofile menn med feminine adferdsmønstre finnes også.

Feminine heteroseksuelle er også i flertall. Men det finnes også kvinner med maskuline adferdsmønstre, som likevel kan ha heteroseksuelle og moderate interesser.

Det finnes mange homofile menn med maskulint utseende (til og med supermaskuline), og den andre ytterligheten, de ekstremt feminine homofile menn. Imellom finnes alle grader. Den feminine typen utgjør vanligvis bare en liten del av homofile menn, men fordi de er mer gjenkjennelige, er de ofte uriktig generalisert til å representere alle.

Homofile kvinner (lesbiske) er ofte typisk feminine i utseende og adferd. Andre er svært mandige. Det finnes alle grader mellom disse typene. I moderne kulturer er det ikke alltid mulig å skjelne

homofile fra heterofile ved utseendet.

Det er like mange varianter i utseende, bygning, personlighet, temperament og yrker blant homofile som heterofile. Det store flertall homofile av begge kjønn identifiserer seg tydeligvis med sitt eget kjønn, men foretrekker seksuelt sitt eget kjønn.

Andre uheldige forhold

Transvestitter er personer som ofte benytter det motsatte kjønns klær. Undersøkelser synes å tyde på at de fleste av disse menneskene er menn med heteroseksuell legning, selv om noen har homoseksuelle interesser.

Flertallet av mannlige transvestitter identifiserer seg som menn, men de oppnår en erotisk eller følelsesmessig spenning ved å bruke klær til det motsatte kjønn. Noen fungerer seksuelt bare etter dette.

Denne forvrengte emosjonelle situasjonen kan ofte føres tilbake til tidlig gjentatte forkledninger av foreldre, søsken eller personen selv. Slik forkledning gav en følelsesmessig eller seksuell reaksjon som ble gjentatt og dyrket.

Gud gav loven i 5. Mosebok 22:5 for å forebygge slike forvrengte følelser: "En kvinne skal ikke ha mannsklær på seg, og en mann skal ikke kle seg i

kvinneklær; hver den som gjør så, er en vederstyggelighet for Herren din Gud."

Loven i 5. Mosebok er også gitt for å motvirke en annen menneskelig forvrengning: transseksualitet. Transseksuelle (kan være menn eller kvinner) føler at de har det motsatte kjønns sinn og følelser og er fanget i gal fysisk kropp. Ofte kan disse følelsene tilbakeføres til barndommen der barnets virkelige kjønn ble nedvurdert eller ignorert, og førte til at de bare opplevde og anerkjente det motsatte kjønns følelser og emosjoner.

Grunnen til feminin adferd hos menn kan skyldes en oppvekst i et miljø som så å si bare bestod av kvinner. Kanskje fikk han ikke lov eller ble ikke oppmuntret til å identifisere seg med et maskulint livssyn og tankegang. Han plukket opp feminin adferd eller følelser.

Feminin adferd kan også være en måte å vise ikkeagressivitet på, eller en måte å gi uttrykk for at mannen ikke vil behandles eller trues på en måte som en vanlig mann kan oppleve. Mange av disse mennene har likevel heteroseksuelle interesser.

Femininitet er skadelig fordi det skader mannens rette lederskap og tenkning i familien.

Lærdom og betingning av menneskelige seksuelle inte-

resser og emosjonelle følelser er sterk. Faktisk så sterk at personer som fikk utpekt galt kjønn ved fødselen på grunn av en abnormitet med kjønnsorganet, og som så blir oppdratt som en person av det valgte kjønn, gjerne vil utvikle de heteroseksuelle interessene som følger dette kjønn, selv om genene og hormonene er av det motsatte kjønn. Disse sjeldne tilfellene oppdages noen ganger ikke før forandringene i puberteten viser det virkelige kjønn.

Boken *Sexuality and Homosexuality — A New View* av Arno Karlen, W.W. Norton & Company, Inc., New York, inneholder annet bakgrunnsstoff og årsaker til ødeleggende seksualitet.

Seksualiteten ingen privatsak

Menneskenes seksualitet er mer enn kjønn og seksualakt. Det er ikke bare en privatsak, slik så mange vil ha andre til å tro. Menneskenes seksualitet er en total måte å tenke, oppføre seg og føle på.

Seksualiteten påvirker måten man reagerer på sitt eget og det motsatte kjønn, på ekteskapet, familiefølelsen og livssituasjonen.

Derfor har seksuallivet stor betydning for menneskenes liv og kultur. Derfor byr Skaperen menn og kvinner at de utvikler den riktig.

tragiske konsekvensene de medfører, som en advarsel til mennesker i alle generasjoner. Men store deler av menneskeheten har nektet å lære. Menneskene idag gjentar bare forfedrenes dårlige erfaringer, selv om vi gjerne vil tro at de er nye.

I alle år har Gud kalt noen få mennesker til å følge hans vei. Gud ga sine lover og inspirerte Bibelen (2. Timoteus 3:16) for en spesiell

nasjon — Israels slekt — slik at menneskene ikke skulle være helt uten kunnskap om hvordan de skulle leve. De kunne, hvis de ville, forstå og oppdage årsaken til menneskenes problemer.

De fleste mennesker har avvist denne kunnskapen. Mange hjem har ikke enst opplysningene om den åpenbarte kunnskap fra Skaperen. Mange utdannede mennesker

tror ikke det finnes falne ånder som influerer og bedrar menneskeheten (Åpenbaringen 12:9); de tror ikke Satan er denne verdens fordekke hersker og gud (2. Korinterbrev 4:4).

Apostelen Paulus avslørte i motsetning til denne lærde og opplyste verden, hvordan Satan innprenter sine gale holdninger, begjær og følelser inn i uaktsomme sinn:

“Dere [nå omvendte kristne] levde på den nåværende verdens vis og lot dere lede av *herskeren i luftens rike*, den ånd som nå er *virksom* i de ulydige... Vi fulgte lystene i vår syndige natur og lot oss lede av den og av våre egne tanker” (Efeserne 2:2-3; ’78-overs.). Det finnes ingen medfødt grense eller kontroll for hva menneskesinnet kan nære, bortsett fra det et menneske lærer eller velger å begrense.

Dette er de destruktive følelser, begjær og holdninger som Satans vinnings-vei frembringer hos dem som gir etter for dem: “Kjødets gjerninger er åpenbare...: Hor, skjørlevned [seksuell umoral], urenhet [enhver fysisk, moralsk eller seksuell urenhet], uterlighet [utskeielser], avgudsdyrkelse... fiendskaper... trette... avind, mord, drukkenskap, fråtseri og deslike...” (Galaterne 5:19-21; Dansk rev. overs. av 1819).

Satan og hans hær inspirerer til opprør, egoisme og begjær hos menneskene. De kan skape *gale tanker* og lyster hos sårbare sjeler, til og med hos barn. Men ikke alle er like mottagelige. En persons reaksjon på forskjellige tanker og følelser er avhengig av kultur, oppdragelse, erfaring, opplæring, verdier og karakterstyrke. Kort sagt, individets tendenser når det gjelder seksuelle følelser og verdier, er avhengige av tanker og emosjoner som får innpass og utvikles i sinnet fra barndommen av.

Hvordan seksuell synd begynner

Mennesker er født med seksuelle følelser. Hvis gale og ødeleggende seksuelle følelser festner seg i sinnet, er det fordi menneskene tillater dem og *ikke motstår dem*. Kanskje er de ikke klar over at de burde gjøre det. Kanskje velger de å ikke motstå når de kunne. Kanskje kan en svakhet i temperamentet eller en følelsesmessig brist gjøre noen mer sårbar overfor visse seksuelle fristelser enn andre. Enkelte gale opplevelser etterlater dype spor. Andre misledende emosjoner, følelser og begjær som blir gjentatt tilstrekkelig ofte nok, vil menneskesinnet tilegne seg og bli bundet av.

“Først er vaner som spindelvev, senere som kjetting,” sier et gammelt spansk ordspråk. Satan forstår

godt denne tilvendingen av menneskenes sinn og følelser. Han motarbeider Guds mening ved hjelp av dette.

Selvom mange vil benekte dette, er alle mennesker bedradd (Åpenbaringen 12:9). Alle blir, på en eller annen måte, slaver av forskjellige forførende synder, gleder og følelser (Åpenbaringen 8:34; Hebreerne 3:13). Vi kan ikke unnlippe dem alle på egenhånd.

Det trengs åndelig styrke fra Gud, såvel som sterk menneskelig motivasjon og anstrengelse for å bryte de destruktive kjettingene av falske tenkemåter og følelser, og så lære riktige tenkemåter og følelser slik de er åpenbart i Guds lov.

Viktig kunnskap utenfor biologiske og kulturelle studier mangler i moderne undervisning om utviklingen av homofili og følelser.

Et menneskes viktigste kjønnsorgan er *hjernen!*

Hvis en person har fått riktig veiledning i ungdommen gjennom riktige rollemønstre, ved eksempel og oppdragelse, vil han eller hun respektere og ønske å velge riktig kjønnsidentitet. Den enkelte vil da utvikle respekt og kjærlighet for det motsatte kjønn og utvikle en rett heteroseksuell attrå. Enhver vil da bli forberedt på å være til nytte for og elske andre mennesker av begge kjønn.

Men seksuell opplysning og følelser læres ikke først og fremst ved konvensjonell opplæring. Seksualopplysning og følelser omkring seksualitet begynner ubevisst i barndommen med hvordan foreldre og andre personer med innflytelse behandler dem av sitt eget kjønn og det andre kjønn, og hvordan de behandler barn. Ytterligere verbal eller konvensjonell opplæring bare underbygger lærdommen.

Uriktige seksuelle følelser utvikles ikke bare fra en uriktig kultur, men også fra uvitenhet.

Mange hjem har ikke gitt barna seksualopplysning som passer med alderen. Hemmeligholdelse om kjønslivet i hjemmene har kostet dyrt. Mange unge er ikke blitt gitt en riktig og sunn holdning til seksualiteten. De har ikke fått lære en riktig standard for seksuell adferd. De har ikke lært at visse former for seksuell praksis er gale eller ødeleggende og hvorfor de bør unngås. Kanskje har de sett upassende eksempler på hva det betyr å være en kjærlig mann eller kvinne. Alt dette kan forvrengt et ungt menneskes syn på kjønslivet og riktig forhold til sitt eget og det motsatte kjønn.

Grobunnen for uheldige følelsesmessige og seksuelle følelser kan legges i livets tidligste år. Mange unge mennesker forstår ikke sine følelser fordi de mangler ordentlig samkvem og kontakt med forståelsesfulle foreldre som bryr seg om dem og som kunne hjelpe dem å gjennomtenke følelsene. Uten at foreldrene gir dem et passende eksempel, kjærlighet, omsorg og veiledning, kan uriktige eller feilaktige kjærlige følelser mot andre sette i bevegelse seksuelle følelser og starte et galt assosiasjonsmønster i sinnet.

Millioner av mennesker gjør simpelthen bare som sine jevnaldrende eller følger en eller annen “spennende” erotisk emosjon eller tanke som de gjør seg. De kan virke “naturlige”. Men det de kanskje ikke vet er at uriktige tanker og følelser (om utroskap, homoseksualitet eller umoral) ikke bare kan læres av andre, men også læres fra egne ukontrollerte tanker — og disse tankene er ikke alltid naturlige, men kan bli inngitt i sinnet av en ond ånd — av Satan eller hans demoner — uten at de er oppmerksomme på det.

En person har kanskje tillat seg å reagere på slike følelser eller livsmønstre så tidlig i barndommen at de blir en “naturlig” del av følelseslivet deres. De ser tilbake på livet og konkluderer med at de må være “født slik”.

Misforstått valg

Menneskene søker spenning, en følelse av egenverdi for seg selv og andre, noe å fylle et tomrom, savn eller ensomhet i livet. Når seksuelle

eller følelsesmessige frø får lov til å slå rot, vokser de — inn i ungdommen og selv i ekteskapet.

Skriften advarer oss: "Far ikke vill: Gud lar seg ikke spotte; for det som et menneske sår, det skal han og høste" (Galaterne 6:7).

For noen virker det som utenom-ekteskapelige eller homoseksuelle tanker eller handlinger/forbindelser (noen er kanskje ikke engang klar over hva slags handlinger det gjelder) er en måte å få ømhet, oppmerksomhet, anerkjennelse, trygghet eller penger på. Kanskje de synes å være en måte å vise seksuelt mot eller maskulinitet på. Kanskje synes de å være det eneste valget de har med sin mangel på selvtillit eller villedete attrå, følelser eller frykt for det motsatte kjønn.

En uriktig tanke, ukontrollert eller godtatt, leder videre. Kanskje personen ikke vet at han burde motstå fristelsen. Kanskje er han likeglad. De menneskesinn som føres på uriktige følelsesmessige eller erotiske tanker i fantasien (spesielt masturbasjonsfantasier eller i forbindelse med spesielle typer pornografi) vil til slutt få dem rotfestet som begjær og følelser.

Altfor mange kompromitterer seg og gir andre skylden for sine problemer og følelser.

Samfunn eller kultur er kanskje delvis å klandre. Foreldre har kanskje ikke satt et godt eksempel i sine forhold og i oppdragelsen. Satan kan ha fristet dem. Men mennesket *tillater seg igjen og igjen* å reagere på uriktig levesett og tankegang.

Gudfryktig seksualitet

Gud er meget opptatt av menneskenes kulturelle og familiemessige miljø. Familie og miljø er det sted hvor grunnlaget for menneskenes forhold til hverandre, seksuelle følelser, verdier og idéer etableres.

Forskjellige makter i verden forsøker å forandre familielivet og den sosiale opplæring slik at enhver seksuell opplevelse blir akseptabel.

Guds lover og ærefryktingytende hensikt med menneskene gjelder fremdeles. Synd — brudd på Guds lov (1. Joh. 3:4) — ødelegger, stanser, begrenser eller forhindrer menneskelig modenhet og gudfryk-

tig utvikling. Det begrenser den korrekte utvikling av verdier, livssyn og mål i livet.

Synd, og spesielt seksuell synd, forvrenger sunne følelser for ens eget og det motsatte kjønn. Den ødelegger respekten, forståelsen og evnen til å oppleve den Gud-beskikkede familieenhet på en fremgangsrik måte. Den undergraver det rette forbilde de voksne skulle være for barn og fremtidige generasjoner.

Uriktig seksualitet åpner døren for rask degenerasjon og fysiske og åndelige lidelser i menneskets kropp, sinn og sjel. Resultatet er økende sosiale onder.

Bare hvis mennesker følger Guds åpenbarte lover om riktige forhold til Gud og mellom kjønnene, kan virkelig lykke, tilfredshet og sosial stabilitet oppnås. □

OPPDAG DIN IDENTITET!

Bibelens profetier gir en positiv identifikasjon av USA, Det britiske samveldet, Skandinavia og resten av Nordvest-Europa, og de avslører hvilke verdensomspennende hendelser som snart vil omslutte våre nasjoner! Denne hovednøkkelen til å forstå profetiene — våre nasjoners sanne identitet — har vært tapt til denne tid, men er nå forklart i vår gratis bok *De forente stater og Storbritannia i profetiene*. Finn ut hva som vil skje de nærmeste årene! Du får et gratis eksemplar ved å skrive til vår adresse nærmest deg, se 2. omslagsside.

HVORFOR BLE VI FØDT?

Hvilken fremtid venter oss? Hvorfor er vi her egentlig? Er det bare et lykketreff i et meningsløst univers at mennesket eksisterer, eller har livet vårt en dypere, identifiserbar mening? Svaret overgår all forstand! Mennesket ble skapt — ja, skapt — for å styre universet på Guds eget plan! Umulig? Vårt gratis hefte åpenbarer sannheten. Du kan få et eksemplar ved å sende bestillingskortet til vår nærmeste adresse. Du finner en liste over våre adresser på 2. omslagsside.

Skandinavene

(Fortsatt fra side 11)

nen gir navnet på 23 provinser som var underkastet Darius Hystaspes, på tre språk.

I den persiske og susianske inskripsjonen er en av provinsene benevnt som "Skytia" (av Saka). Men i den babylonske inskripsjonen er samme provinsen kalt "kimmerienes land", oversatt fra "Gimiri".

Sir Henry Rawlinson, som først kjierte og oversatte inskripsjonen, mente at navnet "Gimiri" var det babylonske ordet for "stammene" (*History of Herodotus* oversatt av George Rawlinson, 1882, bind III side 183).

Sir Henry uttrykte også sitt syn som at "vi har rimelig grunn til å anse de kimmerier eller sumerere som først kom inn i Assyrias og Medias grenseområde i det 7. århundre f.Kr., og sakerne fra Behistunberget nesten to århundrer senere, som identiske med "Israel" (*Great Britain's Rank Among the Nations* av Adams, side 61).

Det er den overraskende sannhet! Israels hus var fanger i Assyria og Media. Under sitt fangenskap forandret deres språk og skikker seg. Israelittene ble etterhvert kjent ved forskjellige navn. De ble kalt kimmerier, sumerere og skytere. Perserne kalte alle skytere "sakere".

Noen av de ti stammene ble drevet opp i Kaukasusfjellene mellom Svartehavet og Det kaspiske hav. Etterat de forlot fjellene, dro de til Nordvest-Europa som kimbriere, keltere, daner, normannere og saksere. Som rase ble de kalt "kaukasere".

Angelsaksiske røtter

Plinius sier at sakerne som slo seg ned i Armenia (syd for Svartehavet), ble kalt "sacassani" (Bok vi, 19). De kalte sin del av Armenia for "Sacasena", som nesten er identisk med Saxonia. Ptolemeus nevner også et skytisk folk som het "sakserer". Angelsakserne er britenes forfedre.

Både britiske og skandinaviske røtter går derfor tilbake til Skythia. De er beslektede nasjoner med felles opphav. Ikke rart at det finnes skytiske elementer i kunsten til både vikinger og keltere, (*The*

Scythians av T.T. Rice, side 178).

Ikke alle skytere var israelitter. Men vi vet bestemt at Israels hus — de ti nordlige stammene — bodde i det skytiske området i det 1. århundre. Apostelen Jakob skrev et brev til dem (Jak. 1:1).

Det samme gjorde apostelen Peter. Spesielt nevner han provinsene syd for Svartehavet hvor de levde som "utlendinger" og fremmede (1. Pet. 1:1).

Josefus, den jødiske historikeren, skrev sin historie om samme tidsepoke. I de siste 25 år av det 1. århundre, sa han, er "de ti stammer på den andre siden av [elven] Eufkrat til idag, og de er en overmåde tallrik skare som knapt kan telles" (*Den jødiske arkeologi*, bok XI kapittel V.2).

Selv om mange israelitter allerede hadde utvandret til Nord-Europa, var mange fremdeles i Stor-Skythia da Josefus skrev.

Denne artikkelen gir ikke rom til alle tilgjengelige bevis. Den kan bare utfylle den enorme bibelske informasjon om dette emnet i Herbert Armstrongs bok *De forenede stater og Storbritannia i profetiene*. Skriv etter et gratis eksemplar hvis du ikke allerede har boken. □

Velferdsprogram

(Fortsatt fra side 20)

(som vil si hvert tredje og sjette år i en syvårssyklus, siden jorda skulle hvile i det syvende året — 3 Mos. 25:17), skulle en spesiell tiende, eller ti prosent av inntekten, samles inn. Formålet med denne tienden var å sørge for dem som ikke "har [noen] del eller arv med deg — og den fremmede og den farløse og enken . . . [slik at de kan] ete og bli mett . . ." (5. Mos. 14:28-29; 26:12-15). Denne loven gjelder fortsatt, og de som følger den idag, kan bevitne hvor gavmildt Gud gir sine velsignelser tilbake.

Under Guds forordning er hele holdningen til det å dele jordens grøde langt anderledes enn den grådighet som verden idag er preget av. Åkerens hjørner skal etterlates uhøstet, og moden frukt som er vanskelig tilgjengelig, skal ikke samles inn, slik at de naboene i nærheten som er trengende, kan

finne noe å spise (3. Mos. 19:9-10; 5. Mos. 24:19-21). Ingen skal gjøre urett mot hverandre (3. Mos. 25:14). "I skal ikke stjele, og I skal ikke lyve . . . Du skal ikke frata din neste noe med urett og ikke rane noe fra ham . . ." (3. Mos. 19:11, 13). For en verden — der alle søker å hjelpe hverandre, og alle ser etter hverandres interesser — det er hva Gud ønsker å se. Kjærlighet og omtanke menneske og menneske imellom, neste og neste imellom, venn og venn imellom. Det er den holdningen som skal råde når Jesus Kristus gjenoppretter Guds styre på jorden.

Hvis du er en av de fattige som kjemper for å overleve på magre midler, vil du kanskje innvende at dette er vel og bra, men "hva skal jeg gjøre i vår tids system?"

Først må det påpekes at det under det systemet vi lever under idag, ikke er galt å akseptere all den hjelp vi trenger og som er tilgjengelig fra offentlige kontorer. Siden verden idag ikke lever etter Guds bud, kan vi være glade for at mange av de trengende i det minste har det alternativet.

I tillegg må du innse at du ikke trenger å bukke under på grunn av fattigdom eller savn! Søk å bedre din kontakt og ditt forhold til Gud. Sett Guds regler ut i praksis i ditt liv. Betal Gud hans tiende. Dersom du er villig til å arbeide hardt med det Gud måtte skaffe til veie, vil Den Ene, som eier all rikdom, gripe inn og ta seg av dine trengsler. Han vil "etter sin rikdom fylle all eders trang i herlighet til Kristus Jesus" (Fil. 4:19).

Dette er både en utfordring og et løfte. Hvorfor ikke akseptere den? □

Selvtillit

(Fortsatt fra side 17)

som er uønsket. Korreksjon og ros er motsatte sider av samme sak. Et barn som får tilstrekkelig oppmuntning, blir mer mottagelig for korreksjon når det gis.

Når det gjelder selvtillit, underbygger moderne forskning bibelsk visdom som ble rotfestet for lenge siden: "Sorg i en manns hjerte trykker det ned, men et godt ord gleder det" (Ordsp. 12:25). □

BREV TIL REDAKTØREN

Canada

Jeg er en ett års utvekslingsstudent fra Canada i Finland. Fordi det er så lite nyheter på engelsk her, har jeg i fritiden begynt å lese de tre engelske tidsskriftene som biblioteket her abonnerer på, innbefattet *The Plain Truth*. Jeg ble både overrasket og glad da jeg i januarnummeret deres så artikkelen om Canada og vår kamp for nasjonal enhet. Fordi jeg har vært hjemmefra dette året, og jeg dermed har møtt så mange "internasjonale" mennesker, kan jeg bare gi dere ros for hvor dekkende artikkelen deres var. Folk her tar meg ofte for å være amerikaner på grunn av språket. Som utvekslingsstudent har jeg ofte holdt foredrag om Canada, og jeg har forsøkt å gi et bilde av Canada som en "mosaikk". Jeg kan rett og slett ikke beskrive "kanadiske" skikker, siden de er så forskjellige i de enkelte etniske grupper.

Jeg satte ikke virkelig pris på hjemlandet mitt før jeg gjorde meg istand til utvekslingen og fikk en god venn i en pike som kom til Canada for fem år siden. Gjennom henne og min kunnskap om mitt annet hjem, Finland, elsker jeg mitt hjemland mere.

Hjertelig takk for en "forståelsesfull" artikkel. Det er også de første nyhetene jeg har sett hjemmefra på 6 måneder!

Mary Ellen Perkin
Haapavesi, Finland

Nye abonnenter

Da jeg er sekretær for hans nåde Gabriel Zubeir Wako, erkebiskop i Khartoum og president for S.C.B.C., dvs. Suddans katolske biskopers konferanse, viste jeg ham et eksemplar av bladet deres, så han kunne se gjennom det. Han satte stor pris på det, siden det tjener de sosial/økonomis-

ke og kulturelle aktivitetene til folk. Resultatet ble at han oppmuntret meg til å be om flere numre.

Farida Akasha Giffen
Khartoum, Sudan

Homofili

Jeg fikk dessverre ikke lest deres septemberartikkel i 1983 om AIDS, men måned etter måned har jeg lest brev til redaktøren angående artikkelen, hvor brevskriveren sier at homoseksuelle er født slik. Jeg synes det er på tide noen som har sikker viten står frem og taler ut. Selv ble jeg utfridd fra homofilien ved Jesu Kristi kraft i mars 1981. Jeg tror det må være en av de verste kampene som eksisterer. Jeg ble IKKE født homofil, ei heller er noen annen det. Jeg vet hva som skjedde med meg. Jeg valgte den livsformen fordi jeg ikke syntes å ha den dyriske tiltrekningskraften som "tenner" det annet kjønn. Jeg var desperat og ensom, og jeg drev hodestupt inn i homofilien. Å påstå at man er født slik er å stikke hodet i sanden, å skyld på Gud. Vi ble alle skapt i HANS bilde og i HANS lignelse. Han er ikke homofil. Ikke skyld på Gud for dine tåpelige feiltagelser. Første skritt på veien til å løse problemet ditt er å innse at DU bommet! Det seksuelle begjær er ikke noe du ble født med, det er noe du utviklet under puberteten. Alene du er ansvarlig for den avgjørelsen du tar når det gjelder hvem og hvilket kjønn som tenner deg!

Gud tilintetgjorde Sodoma og Gomorrah for deres gale seksuelle oppførsel. Hvis han hadde skapt dem med dette avskyelige begjæret, ville han ikke ha tilintetgjort dem bare fordi de hadde dette begjæret. Ondskap, eller som Bibelen beskriver det, "gudløshet", kommer fra Satan, ikke fra Gud som ikke har mørke i seg.

Slutt å unnskyldte deg

selv fordi du ikke vet hvordan du skal løse problemet ditt. Det er ikke lett å endre seg, men du vil oppdage at det er meget givende å gjøre et ærlig forsøk. Vi tjener en Gud som er stor nok! La ham ta seg av det. Han vet hvordan!

J. Vann
Tulsa, Oklahoma

Mishandling i hjemmet

Jeg vil gjerne få komme med noen kommentarer til Ronald D. Kellys artikkel "Mishandling i hjemmet, den fordekete misgjerning".

Som del av vielsesseremonien lovet jeg å "elske henne, dra omsorg for henne og beskytte henne". Og jeg har spurt meg selv: Hvordan kunne jeg mishandle min kone slik? Nå er jeg i fengsel, mens hun er gift påny. Jeg er virkelig glad for denne fine artikkelen. Jeg håper bare at flere menn vil ta sitt ekteskapsløfte mere alvorlig, slik Gud mente det.

Må du ikke mishandle din kone eller dine barn!

G.L. Meeker
Lucasville, Ohio

Jeg vil gjerne si noen få ord om emnet "Mishandling i hjemmet".

Enkelte menn tåler ganske enkelt ikke verbale fornærmelser fra en kvinne. De har så å si "en kort lunte". Mitt råd til koner og ektemenn er: hvis du ikke har noe pent å si, så ikke si noe i det hele tatt før du har kjølnet av.

Terry Tittle
Pecos, Texas

Europa mellom Øst og Vest

Skjønt jeg ikke tilhører samme tro som dere, vil jeg gjerne få takke for det fine bladet dere utgir, og hver måned ser jeg frem til et nytt nummer. Artikkelen i publikasjonen deres er meget tankevekkende og alltid à jour med dagens tilstander.

Ved universitetet hvor jeg for tiden studerer, bruker de ofte forskjellige artikler fra *Den Enkle Sannhet* i økonomileksjonene, fordi de kildene dere bruker er så gode.

I forbindelse med artikkelen "Europa mellom Øst og Vest" vil jeg gjerne få takke Gene H. Högberg for hans fine artikkel. Det vil bli interessant å se hvilken suksess Johannes Paul II vil ha i sitt arbeide for enhet mellom Øst og Vest.

David Danyluk
Richmond, British Columbia

Hengemyren i Midtøsten

De artiklene dere i den senere tid har hatt om Midtøsten-konflikten har vært både interessante og informative. Jeg beundrer virkelig deres enestående evne til å heve dere over den politisk-religiøsetniske hengemyren i Midtøsten så dere kan se og tør fortelle den enkle sannhet.

I den forbindelse har jeg en bønn, nemlig at dere i alle fall setter henvisninger til "Vestbredden" i anførselstegn, siden det tross alt var Jordan som innførte denne betegnelsen da landet annekterte dette territoriet under krigen med Israel i 1948.

De forente nasjoners delingsresolusjon av 1947 brukte de korrekte betegnelsene "Judea" og "Samaria" på området.

Det britiske mandatet inkluderte Judea og Samaria i det jødiske nasjonalhjem, og oppmuntret til jødisk bosetting i landet. En stadig bruk av betegnelsen "Vestbredden" (som både historisk og geografisk er feilaktig) gir legitimitet til Jordans okkupasjon.

Må Gud fremskynde den dagen da alle Abrahams barn — engelske, arabiske og jødiske — lever sammen i fred som de brødre og kusiner vi er.

David A. Hoover
Perrysburg, Ohio

HVOR er den SANNE KIRKE?

Ditt liv avhenger av svaret på dette spørsmålet. Guds sanne Kirke — hvorenn den er — har “nøklene til himlenes rike” (Matt. 16:19), og uten disse nøklene er det intet håp for noen utover denne fysiske eksistensen.

Hvor er den opprinnelige sanne Kirke som Jesus Kristus grunnla? Hva er formålet med den? Og hvorfor har vi så mange forskjellige, motstridende

kirkesamfunn idag? Hvordan blir man medlem av Guds Kirke?

Nå blir sannheten presentert i et nytt, forbløffende hefte. For å få et gratis eksemplar av *Hvor er den sanne Kirke?*, kan du poste det vedlagte kortet eller skrive til oss.

